

Plan odnowy miejscowości Otrębusy na lata 2012-2021

Otrębusy 2012

1 Spis treści

1	Spis treści.....	2
2	Wstęp	3
3	Charakterystyka gminy Brwinów i sołectwa Otrębusy	4
4	Historia miejscowości Otrębusy	6
5	Zabytki w Otrębusach	7
5.1	Miejsca kultu religijnego	7
5.2	Pomniki przyrody.....	9
5.3	Miejsca pamięci	10
5.4	Odkrycia archeologiczne	10
5.5	Zabytkowe budowle	11
6	Placówki kulturalne i użyteczności publicznej w Otrębusach.....	19
6.1	Muzeum Państwowego Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”	19
6.2	Matecznik Mazowsze – Centrum Folklorystyczne	20
6.3	Muzeum Polskiej Sztuki Ludowej	21
6.4	Muzeum Motoryzacji i Techniki	22
6.5	Zespół Szkół im. Włodzimierza Puchalskiego w Otrębusach	23
6.6	Biblioteka (filia Biblioteki Publicznej w Brwinowie im. Waława Wernera)	24
6.7	Świetlica.....	25
6.8	Inne.....	26
7	Parafia rzymsko-katolicka w Otrębusach	26
8	Demografia gminy Brwinów.....	27
9	Gospodarka	29
10	Rolnictwo.....	31
11	Środowisko naturalne.....	32
12	Infrastruktura	32
12.1	Komunikacja	32
12.2	Telekomunikacja	33
12.3	Zaopatrzenie w wodę i sieć kanalizacyjna	33
12.4	Sieć gazowa.....	35
12.5	Źródła energii	35
12.6	Oświata	35
13	Analiza zasobów sołectwa Otrębusy	37
14	Analiza SWOT miejscowości Otrębusy.....	40
15	Plan działań	41
16	Opis zadań do realizacji oraz ich uzasadnienie	42
17	Szacunkowy koszt planowanych przedsięwzięć	45
18	System wdrażania i monitoringu	46
19	Podsumowanie	46
20	Spis rysunków, wykresów, tabel	47
20.1	Spis rysunków.....	47
20.2	Spis wykresów	47
20.3	Spis tabel	47
21	Bibliografia	48

2 Wstęp

Rozwój i odnowa obszarów wiejskich jest jednym z priorytetowych zadań jakie stoją przed władzami samorządów w momencie integracji z Unią Europejską. Celem jest intensyfikacja działań zmierzających do zmniejszenia dysproporcji w poziomie rozwoju obszarów wiejskich w stosunku do terenów miejskich. Nieodzownym elementem skorzystania z tej szansy jest przygotowanie przez sołectwa odpowiednich dokumentów.

Plan odnowy miejscowości Otrębusy został opracowany w celu wykorzystania istniejącego potencjału i szans rozwojowych, a zarazem umożliwienia dostępu do środków pomocowych krajowych i unijnych. Jest to dokument strategiczny określający rozwój wsi w sferze inwestycyjno-remontowej oraz społeczno-kulturalnej. Zasięg terytorialny dokumentu wyznaczają granice sołectwa Otrębusy, należącego do gminy Brwinów (powiat pruszkowski, województwo mazowieckie).

Przedstawiony plan na lata 2012-2021 jest dokumentem otwartym, a zapisane w nim zadania będą aktualizowane stosownie do zmieniających się uwarunkowań wewnętrznych, jak i zewnętrznych, pojawiających się nowych możliwości oraz zmiany hierarchii priorytetów przyjętych przez Radę Miejską w Brwinowie i Radę Sołecką wsi Otrębusy. Uwzględniane będą również nowe potrzeby zgłaszane przez radnych, stowarzyszenia i nieformalne grupy Mieszkańców, organizacje pozarządowe oraz sektor publiczny i prywatny.

Opracowany dokument zawiera charakterystykę miejscowości, jej historię, analizę zasobów, określenie mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń za pomocą analizy SWOT, a także planowane kierunki rozwoju, przedsięwzięcia wraz z szacunkowym kosztorysem i harmonogramem działań. Diagnozuje aktualną sytuację wsi oraz określa cele i kierunki działań wraz z kluczowymi zadaniami w sferze społeczno-gospodarczej zaplanowanymi do realizacji na lata 2012-2021. Ma on charakter strategiczny, a jego sporządzenie jest podstawą do ubiegania się o wsparcie finansowe ze środków zewnętrznych, m.in. z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (w ramach działania Odnowa i rozwój wsi lub poprzez podejście Leader; Regionalny Program Operacyjny) oraz innych programów i funduszy.

Podstawą do opracowania planu jest Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Brwinów na lata 2006-2013 przyjęty uchwałą Rady Miejskiej nr LI/533/2006 z dnia 3 lutego 2006 r. oraz strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Brwinów na lata 2005-2013 przyjęta uchwałą Rady Miejskiej nr XLVI/488/2005 z dnia 10 listopada 2005 r.

3 Charakterystyka gminy Brwinów i sołectwa Otrębusy

Gmina Brwinów jest jedną z 50 gmin miejsko-wiejskich położoną w zachodniej części województwa mazowieckiego. Na powierzchni 69,16 km² mieszka ponad 23 tys. mieszkańców. Składa się z miasta Brwinowa oraz 15 sołectw. Wśród 6 gmin powiatu przuszkowskiego zajmuje 3 miejsce pod względem ludności i 2 miejsce pod względem powierzchni.

Rysunek nr 1 - Mapa gminy Brwinów¹

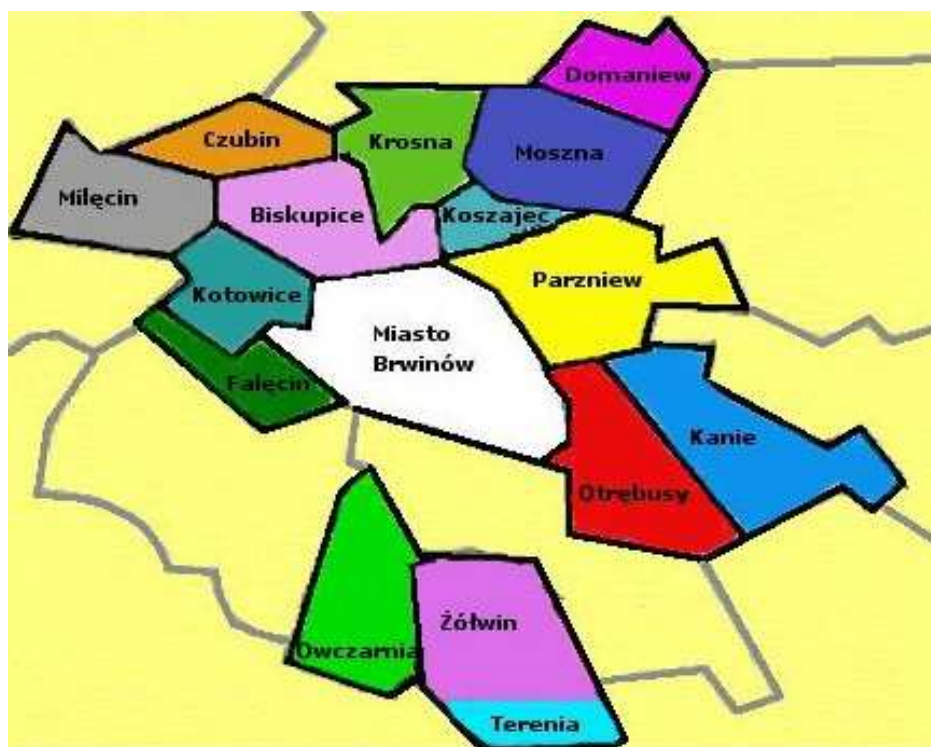
¹ Mapa udostępniona przez „Wydawnictwo Pomoże”

Sołectwo Otrębusy jest jednym z 15 sołectw wyodrębnionym w podziale administracyjnym gminy Brwinów, położonym w powiecie pruszkowskim, ok. 20 km od Warszawy.

Od strony wschodniej i południowej sąsiaduje z sołectwem Kanie (również należącym do gminy Brwinów), natomiast od strony północnej z terenami należącymi do gminy Nadarzyn, a od zachodu z „miastem ogrodem” Podkowa Leśną, które terytorialnie należy do powiatu grodziskiego.

Duże znaczenie dla zaspokojenia potrzeb społecznych mają dla mieszkańców aspekty funkcjonalno-przestrzenno-estetyczne, a w szczególności: rozbudowa szkoły, budowa przedszkola, budowa chodników i ciągów pieszo-rowerowych oraz budowa, przebudowa i modernizacja ulic.

Rysunek nr 2 - Mapa gminy Brwinów z podziałem na sołectwa²

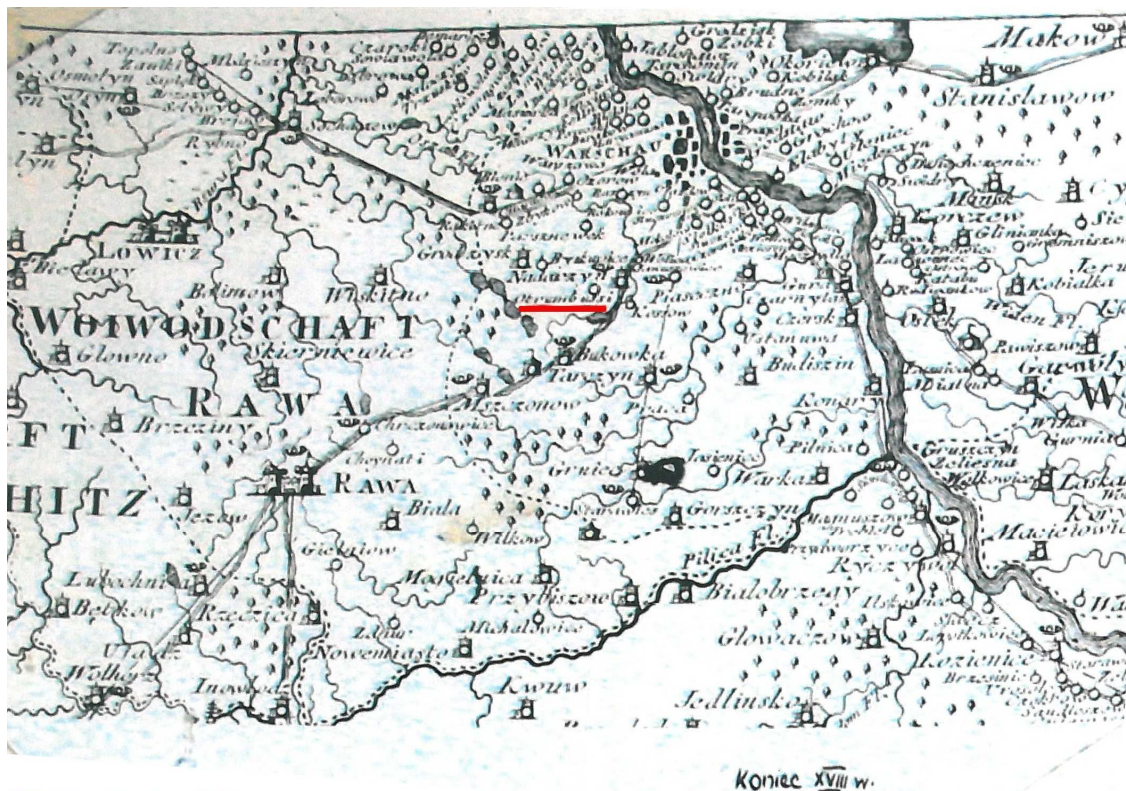

² Mapa uzyskana od Urzędy Gminy Brwinów

4 Historia miejscowości Otrębusy

Udokumentowana historia wsi sięga XV wieku. Pierwsze wzmianki o Otrębusach pochodzą z Ksiąg Błońskich Ziemskich z 1525 i 1534 r. Używano wtedy pisowni łacińskiej: Otrambusche. Prawdopodobnie Otrębusy zostały założone na początku XIV wieku jako wieś prywatna z małym folwarkiem i kilkoma gospodarstwami chłopskimi. Nazwa Otrębusy jest nazwą kulturową wynikającą z działalności założyciela wsi lub pierwszych jego mieszkańców. Od drugiej połowy XVIII wieku zaczyna się ona pojawiać na mapach i w atlasach. Wieś należała administracyjnie do powiatu błońskiego, parafii Brwinów, ziemi warszawskiej. Potwierdza to „Spis parafii województwa mazowieckiego” z pierwszej połowy XVI wieku. Otrębusy wymienia się tam, jako należące do parafii Brwinów dekanatu błońskiego. Pod koniec XIX wieku majątek zaczęto rozprzedawać. Nie była to wówczas atrakcyjna miejscowość, nie było połączeń kolejowych, drogi były piaszczyste, ziemie mało urodzajne. Zaletą tego terenu był las otaczający wieś, dobry klimat i idealny spokój. Powstała wtedy idea stworzenia miejscowości leczniczej i wypoczynkowej. Jednakże jedyny tego typu ośrodek powstał w Karolinie, a miejscowość ta nadal miała charakter wiejski. Stopniowo następował rozwój przestrzenny, powstawały nowe zagrody i dało się zauważyć napływ ludności budującej nowe domy³.

Rysunek nr 3 - Mapa z XVIII wieku⁴

³ www.pl.wikipedia.org

⁴ Tadeusz Jakubowski, „Kronika Otrębus” 1976-1977

Jak podaje „Słownik geograficzny Królestwa Polskiego” z 1886 r. wieś Otrębusy była folwarkiem, położonym w powiecie błońskim w gminie Helenów. Przynależały do parafii w Brwinowie. Liczyły sobie 251 mieszkańców, a jej obszar terytorialny zajmował 768 mórg.

5 Zabytki w Otrębusach

Na terenie miejscowości Otrębusy znajduje się wiele miejsc kultu religijnego, miejsc pamięci, a także pomników przyrody i zabytkowych budowli, które są wpisane do rejestru zabytków lub są objęte ochroną konserwatorską.

Nieodzownym elementem każdej polskiej wsi są przydrożne krzyże i kapliczki, które są budowane w różnych celach dziękczynnych, obrzędowych itp. Podobnie jest i w Otrębusach. Różne koleje losu sprzyjały wznoszeniu takich miejsc. Wszystkie zawarte w dokumencie pochodzą z okresu XX w., a ich opis został zaczerpnięty z portalu otrębusy.pl.

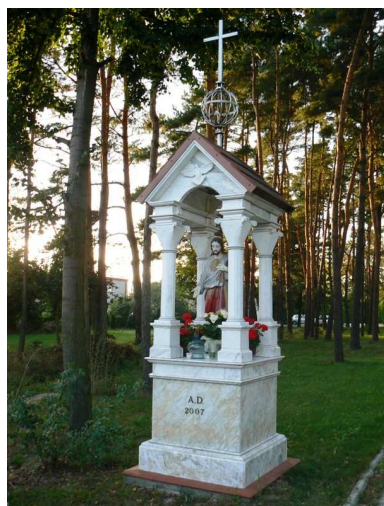
5.1 Miejsca kultu religijnego

Przydrożna kapliczka na rogu ul. Wiejskiej i ul. Krótkiej. Została wybudowana w 1930 r. Do jej stworzenia przyczynili się mieszkańcy wsi Otrębusy. Na terenie ogrodzonym razem z kapliczką w czasie wojny w 1939 r. zostało pochowanych sześciu żołnierzy z Legii Akademickiej, którzy zginęli biorąc udział w walkach na terenie Otrębus. Po krótkim okresie dwóch żołnierzy przeniesiono na teren cmentarza w Brwinowie, natomiast pozostałych czterech zabrali ich rodziny do Warszawy.

Figura Najświętszej Marii Panny Niepokalanej początkowo stała przy kaplicy kościelnej. Po jej zburzeniu została przeniesiona nieopodal głównej bramy od ul. Sadowej. W październiku 1997 r. ks. Jacek Kozub wybudował kamienny cokół pod figurę, natomiast w 2004 r. wybudowano nad nią grotę. Figura przypomina o święcie Matki Boskiej Różańcowej, która jest patronką parafii w Otrębusach.

Kapliczka przy plebanii od ul. Dunina w Otrębusach została poświęcona 14 czerwca 2007 r. przez ks. Proboszcza Tadeusza Aleksandrowicza w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Podpisanie i wmurowanie aktu erekcyjnego kapliczki przy udziale parafian dokonał ks. Proboszcz Bolesław Bolek - 1 czerwca 2007 r. Gipsowa figurka Chrystusa obecna w marmurowej kapliczce była wystawiona przy wejściu do starej kaplicy od dnia erygowania parafii, tj. 1980 r. Po zburzeniu kaplicy figura została umieszczona w dolnym kościele. Następnie, z inicjatywy ks. Bolesława Bolka mieszkańiec Otrębus -

Marek Dunin, wykonał projekt oraz poszczególne elementy kapliczki przy wsparciu swojej żony-Elżbiety. Praca trwała prawie rok.

W betonie, którym wypełniony jest postument kapliczki, został zatopiony kamień, przywieziony z ziemi świętej, z wybrzeża Jeziora Genezalet, przez jednego z parafian. Znajduje się tam też kamyk z Jasnej Góry, a także fragmenty skalne pochodzące z Irlandii i Argentyny, kawałek lawy wulkanicznej z Etiopii, okruch galeny z olkuskiej kopalni cynku i ołowiu. Jest tam też swoisty dar dla Pana Jezusa – mineralna osobowość obszarów pustynnych znana, jako „róża pustyni”, pochodząca z Sahary, przywieziona została przez zmarłą już mieszkankę Otrębus.

Kapliczka Matki Boskiej "Macareny" i św. Andrzeja Boboli znajduje się na terenie ogrodu Państwa Duninów, przy ul. Franciszkańskiej 2. Poświęcona została 16 maja 2002 r. przez ks. Radosława Wasińskiego - wikariusza parafii w Otrębusach. Kapliczka została wybudowana przez Marka Dunina oraz jego żonę-Elżbietę. Od strony ul. Franciszkańskiej znajduje się ceramiczny obraz Matki Boskiej „Macareny”, który w 1985 r. Marek Dunin osobiście sprowadził z Sewilli.

Od strony ogrodu natomiast znajduje się figurka św. Andrzeja Boboli. Polskim zwyczajem mieści się przy rozstaju dróg strzegąc przechodniów i mieszkańców domu. Figurkę Elżbieta Dunin dostała w prezencie od proboszcza parafii Jezuitów w Warszawie. W parafii przekazywana była kolejnym proboszczom. Kapliczka zrobiona jest z odłamków marmuru karraryjskiego, a cokół odlany jest z betonu.

Kapliczka Matki Bożej usytuowana się przy ulicy Anny Marii w Otrębusach została poświęcona 7 września 2003 r. Uroczystego poświęcenia oryginalnej kapliczki dokonał ks. prałat Zdzisław Peszkowski wraz z ówczesnym proboszczem kościoła w Otrębusach: ks. Tadeuszem Aleksandrowiczem.

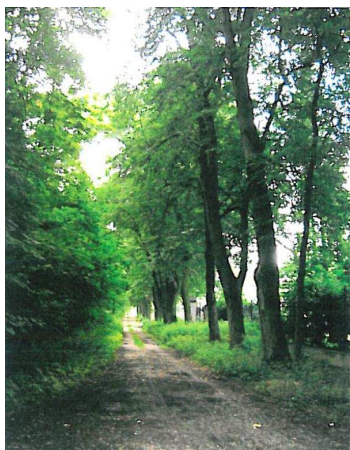
Głównymi fundatorami figury są dr Jacek Zawadzki i dr Marek Dunin. Na tablicy informacyjnej widnieje napis "Prosimy o dar miłości, poświęcono AD 7.IX.2003 w ofierze Ojcu Świętemu J.Z. M.D." Forma kapliczki jest bardzo nowatorska i niespotykana w naszym kraju. Matka Boska

Niepokalana umiejscowiona jest nad konstrukcją symbolizującą kulę ziemską. W środku konstrukcji znajduje się dysk przedstawiający układ słoneczny oraz wirujące wokół niego planety. Na trzech najszerszych pierścieniach konstrukcji umieszczone zostały symbole znaków zodiaku, stron świata oraz numery. Maria ma rozłożone ręce w geście błogosławieństwa. Nad głową Matki Bożej artysta skomponował aureolę w formie gwiazd dwunastu, w której w środku znajduje się gołębica symbolizująca Ducha Świętego. Maryja rozgniała nogą głowę węża - symbol zwycięstwa nad złem.

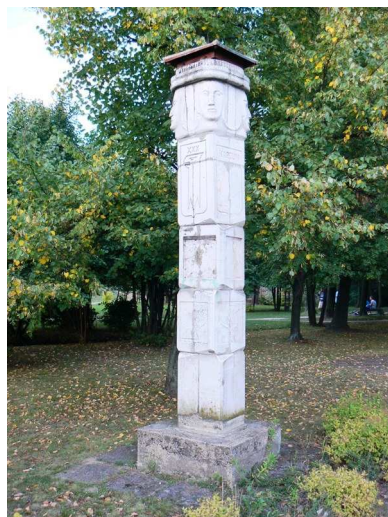
5.2 Pomniki przyrody

W granicach sołectwa Otrębusy rosną setki pomników przyrody. Do najliczniejszej grupy należą ponad 100-letnie „lipy drobnolistne” w ilości 409 sztuk, które zdobią tereny wsi pięknymi alejami, ale możemy również spotkać brzozę brodawkowatą, kasztanowca, a nawet dęba szypułkowatego, którego imponujący 3,5-metrowy obwód pnia można podziwiać w parku przynależącym do zabudowań willi „Zosinek”.

5.3 Miejsca pamięci

W parku przy stacji WKD „Otrębusy” można obejrzeć posąg Świątowita. Jego autorem był Teodozjusz Butyniec – artysta rzeźbiarz, wieloletnio pracownik Państwowego Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze” oraz jeden z inicjatorów utworzenia Spółdzielni Budowlanej „Mazowsze”. Pomnik powstał w 1974 r. Jest nawiązaniem do tradycji słowiańskich i kultu Świątowita. Jest on podobnie jak oryginalne posągi poświęcone temu bogu złożony z pięciu części. W jego najwyższej części autor wyrzeźbił cztery głowy dawnego boga, jednak są one umieszczone na rogach kwadratu, a nie jak w oryginalnych

posągach na jego ścianach.

5.4 Odkrycia archeologiczne

W ostatnich latach odkrycia archeologiczne potwierdzają, że tereny gminy Brwinów należały w okresie I w n.e. do jednego z największych na Mazowszu ośrodków hutniczych opartych na bogatych złożach rudy darniowej. Bardzo ciekawą ekspozycję pozostałości pochodzących z tamtych czasów można oglądać w nieopodal położony Pruszkowie w Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego.

Jak podaje Dorota Słowińska w książce „Pradzieje Brwinowa i jego okolice” obszar Gminy Brwinów, charakteryzuje się dużym nasyceniem stanowisk archeologicznych. Wiążą się one niemal ze wszystkimi okresami pradziejów. W wyniku poszukiwań powierzchniowych prowadzonych systematycznie na terenie Brwinowa oraz w jego najbliższej okolicy zarejestrowano 136 stanowisk archeologicznych. Udało się, między innymi, odkryć jedno z największych skupisk osadniczych Niżu Polskiego, pochodzące ze schyłkowych faz starożytności (I wiek p.n.e. do IV wieku n.e.). Ma ono unikatową specyfikację gospodarczą. Jest to bowiem wielkie centrum produkcji metalurgicznej. Na terenie Otrębus znajdują się stanowiska archeologiczne pochodzące ze środkowej fazy epoki brązu ok. 1200 p.n.e.) oraz z początku epoki żelaza (700-500 p.n.e.), w której rozwinęła się kultura przeworska i kultura łużycka. W Otrębusach są udokumentowane ślady cmentarzyska pochodzącego z okresu późnolateńskiego, osady z epoki brązu, a także śladów osadnictwa pochodzących z okresu wczesnośredniowiecznego. Ze względu na przewagę krótkotrwałych obozowisk tej społeczności oraz preferencje tej ludności do otwartych i raczej piaszczystych obszarów ślady związane z tego typu osadnictwem są niezwykle trudne do uchwycenia przez archeologów.⁵

⁵ Dorota Słowińska, „Pradzieje Brwinowa i jego okolic”, Wydawca: GOK Brwinów, s. 7, 15, 19, 49

5.5 Zabytkowe budowle⁶

Spichlerz

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT SPICHLERZ		5. MIEJSCOWOŚĆ Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA techniczna	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE 2 poł. XIX w.	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA		7. POWIAT pruszkowski	
		8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie	
		9. KOD POCZTOWY 05-805 Otrębusy	
		10. ADRES ul. Wiejska 2c	
		11. LOKALIZACJA	
12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 247/53 obr. Otrębusy	
Nr obszaru AZP		14. WŁASNOŚĆ prywatna	
Nr stanowiska na obszarze AZP		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA magazyn (?)	
Nr stanowiska w miejscowości		16. INFORMACJA O OCHRONIE	
17. STAN ZACHOWANIA zły		Nr i data wpisu do rejestru zabytków	
19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska		Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego	
DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010		Inne	
		18. RODZAJE ZAGROZEŃ	
		zły stan techniczny budynku	

22. UWAGI

- wzniesiony prawdopodobnie w 2 połowie XIX w, w latach 60-tych wstawiono małe ścianki działowe na parterze.
- usytuowany w pd-zach. narożniku działki, ustawiony szczytowo do ulicy. Murowany z cegły, tynkowany. Na planie prostokąta z małymi pomieszczeniami magazynowymi na parterze. Stropy balkonowe z podciągami wspartym na drewnianych słupach. Dach dwuspadowy wsparty na drewnianych krokoszynach, wieżba o stołcach leżących płatiwio-jętkowa. Połacie odeskowane pokryte papą. Wrota wejściowe drewniane deskowe, w otworze zamkniętym półkoleście, okna pojedyncze krosnowe, na parterze pary smukłych okien zamkniętych pełnym łukiem, na poddaszu w ich osiach pary okrągłych okienek. Front siedmioosiowy, szczyt trójosiowy, z małym okrągłym okienkiem w poddaszu. Profilowany gzyms oddzielający przyziemie od parteru.

⁶ Karty gminnej ewidencji zabytków uzyskane z Urzędu Gminy Brwinów

Dwór „Toepliza”

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT DWÓR „TOEPLIZÓWKA”		5. MIEJSCOWOŚĆ Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA mieszkalna	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE 1 ćw. XX w.	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA 		7. POWIAT pruszkowski	8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie
		9. KOD POCZTOWY 05-805 Otrębusy	10. ADRES ul. Wiejska 1
		11. LOKALIZACJA	
		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
17. STAN ZACHOWANIA zły		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 247/62 obr. Otrębusy	
19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska		14. WŁASNOŚĆ komunalny	
DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA mieszkalny	
16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne			
18. RODZAJE ZAGROZEN zły stan techniczny budynku, brak programu użytkowego			

22. UWAGI

- zbudowany w 1 ćw. XX w. przez rodzinę Toeplitzów, do której należał do roku 1945. następnie rodzina zrzekła się dworu na rzecz Państwowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”. W latach 60-tych obiekt przeszedł w ręce urzędu gminnego w Otrębusach, a od roku 1975 należy do Gminy Brwinów.

- zbudowany z cegły na ceglanych fundamentach, tynkowany. W piwnicach strop odcinkowy, na parterze i piętrze strop belkowy z podsufitką. Wieża drewniana, krokwiowa, odeskowana, pokryta papą. Schody drewniane, balustrady z toczonymi tralkami. W części frontowej na piętrze oraz w salonie od ogrodu okna zamknięte pełnym łukiem, pozostałe prostokątne, dwuskrzydłowe. Balkon z żeliwną balustradą wsparty na żeliwnych wspornikach. Na planie rozbudowanego prostokąta, z lekko zróżnicowaną częścią frontową i dwoma kwadratowymi ryzalitami na narożnikach od strony ogrodu, oraz z trójbocznymi ryzalitami od strony wschodniej i zachodniej. Parter trzytraktowy, przy czym trakt ogrodowy (pd.) i środkowy przecięte osiowo przez prostokątny salon. Piętro dwutraktowe. Ryzaliti narożne kryte płaskim dachem czterospadowym, nad połową salonu taras. Piętro kryte płaskim dachem dwuspadowym. Wschodni trójboczny ryzalit zakończony ośmioboczną wieżyczką krytą płaskim, stożkowym dachem. Elewacje gładkie o narożnikach ujętych lizenami. Front pięciokośny, symetryczny, z wejściem w centralnej osi. Nad trzema środkowymi osiami fronton zamknięty odcinkiem łuku. Elewacja ogrodowa z półokrągłym w rzucie tarasem z muraowaną balustradą, z dwubiegowymi schodami po bokach. Profilowany gzyms koronujący. Stolarka okienna częściowo oryginalna, drewniana skrzynkowa, dzielona na 6 lub 4 kwatki, częściowo wymieniona na współczesną. Drzwi współczesne.

Budynek sanatoryjny oraz siedziba Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT		5. MIEJSCOWOŚĆ	
DAWNY BUDYNEK SANATORYJNY, OB. SIEDZIBA ZESPOŁU PIEŚNI I TAŃCA „MAZOWSZE”		Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA	3. MATERIAŁ	4. DATOWANIE	6. GMINA
kultura, szkoleniowy	cegła	1911 r.	Brwinów
21. FOTOGRAFIA		7. POWIAT	8. WOJEWÓDZTWO
		pruszkowski	mazowieckie
		9. KOD POCZTOWY	10. ADRES
		05-805 Otrębusy	ul. Malinowa
		11. LOKALIZACJA	
		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA	
		Nr obszaru AZP	
		Nr stanowiska na obszarze AZP	
		Nr stanowiska w miejscowości	
		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI	
		490 obr. Otrębusy	
		14. WŁASNOŚĆ	
		Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	
		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA	
		obiekt kultury	
		16. INFORMACJA O OCHRONIE	
		Nr i data wpisu do rejestru zabytków	
		1547 z 23.09.1993	
		Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego	
		Inne	
		18. RODZAJE ZAGROZEŃ	
		brak	
17. STAN ZACHOWANIA	19. WPISUJĄCY DANE	DATA WYKONANIA EWIDENCJI	
dobry	Marta Kruczyńska	sierpień 2010	

22. UWAGI

- wzniesiony w 1911 r. jako główny budynek sanatoryjny w kompleksie sanatorium dla „niezamożnych nerwowo chorych”, na działce ofiarowanej przez Karolinę Borkowską Warszawskiemu Towarzystwu Pomocy Lekarskiej nad Psychicznie i Nerwowo Chorymi. Po II wojnie światowej sanatorium zostało przejęte przez państwo i przekazane na siedzibę zespołu „Mazowsze”, powołanego w dniu 20.12.1948 r. Pierwotnie zespół sanatoryjny składał się z budynku głównego, tzw. „białego dworku” oraz budynku dawnych stajni.
- budynek wolnostojący, bryła rozczłonkowana z przybudówką od strony pd.-wsch; trój kondygnacyjny z płytką użytkową piwnicą mieszczącą kuchnię, stołówkę, pracownię i pomieszczenia gospodarcze. Dach wielopołaciowy, kryty blachą.
- elewacja frontowa dziewięćciosiowa, symetryczna, z centralnym i bocznymi ryzalitami. Wejście główne w umieszczonym na osi budynku portalu, zwieńczonym lukowym przyczółkiem. Nad nim balkon z tralkową balustradą. W ryzalitach bocznych i w osiach pomiędzy ryzalitami prostokątne okna czterokwaterowe, z nadświetlami. Pozostałe okna dwuskrzydłowe, dzielone na 2 kwatery. W osiach części centralnej między parterem a piętrem płytkie prostokątne blendy. Silnie wysunięty okap dachów osłania szeroki malowany fryz wieńczący ściany, w formie wici roślinnej z liśćmi kasztana i drobnymi kwiatami. Ryzalitty zwieńczone trójkątnymi szczytami z małymi półkolistymi okienkami doświetlającymi poddasze. Elewacja południowa symetryczna, z trójbocznym ryzalitem na osi poprzedzonym dwubiegowymi schodami z tralkową balustradą. Nad wejściem balkon z tralkową balustradą. Po bokach dawne werandy, wtórnie zamknięte dużymi oknami. Elewacja wschodnia z niską parterową przybudówką mieszczącą sale baletu i chóru. W ryzalicie na środku elewacji duże prostokątne okno doświetlające klatkę schodową, powyżej małe okienko.
- zabudowę otacza ogród skomponowany z różnych gatunków drzew i krzewów, przechodzący w park leśny.

Stajnia i wozownia

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT DAWNA STAJNIA I WOZOWNIA		5. MIEJSCOWOŚĆ Brwinów	
2. OBECNA FUNKCJA w trakcie remontu	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE 1911 r.	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA		7. POWIAT pruszkowski	8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie
		9. KOD POCZTOWY 05-840 Brwinów	10. ADRES ul. Malinowa
		11. LOKALIZACJA	
		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 490 obr. Otrębusy	14. WŁASNOŚĆ Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
17. STAN ZACHOWANIA w trakcie remontu		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA w trakcie remontu	
19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska		16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 1547 z 23.09.1993 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne	
DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010		18. RODZAJE ZAGROZEŃ brak	

22. UWAGI

- wzniesiony w 1911 r. jako stajnia w kompleksie sanatorium dla „niezamożnych nerwowo chorych”, na działce ofiarowanej przez Karolinę Borkowską Warszawskiemu Towarzystwu Pomocy Lekarskiej nad Psychicznie i Nerwowo Chorymi. Po II wojnie światowej sanatorium zostało przejęte przez państwo i przekazane na siedzibę zespołu „Mazowsze”, powołanego w dniu 20.12.1948 r.
- na planie prostokąta, z podziałem na części stajenną i wozownię, oraz nieco poszerzoną część od strony wsch. mieszczącą na parterze i w piwnicach magazyny, wyżej część mieszkalną. Jednotraktowy, od wsch. klatka schodowa do części mieszkalnej na poddaszu. Wolnostojący, bryła zwarta z przybudówkami od strony pn.-wsch. Część stajenna jednokondygnacyjna, część magazynowo-mieszkalna podpiwniczona, z mieszkaniem na poddaszu. Dachy naczółkowe kryte dachówką karpiówką.
- elewacja południowa z niewielkim ryzalitem w części wsch, wejścia do boksów stajennych i magazynowych z dużymi klepkowymi wrotami o przeszklonych nadświetlach. W części podpiwniczonej poziom podłogi podniesiony, przy ścianie rampa w konstrukcji ceglano-betonowej. Okap dachu wysunięty. Elewacja północna analogiczna do pd, zamiast bram i drzwi małe prostokątne okienka; elewacja wsch: z małym ryzalitem mieszczącym klatkę schodową, do której dwuskrzydłowe drzwi płycinowe z nadświetlem. Ryzalit kryty trójpołaciowym daszkiem. Piwnice doświetlone małymi prostokątnymi okienkami. Od pn. współczesna, murowana przybudówka.
- budynek w trakcie generalnego remontu

Willa „Zosinek”

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT BUDYNEK MIESZKALNY - WILLA „ZOSINEK”		5. MIEJSCOWOŚĆ Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA mieszkalna	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE pocz. XX w.	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA		7. POWIAT pruszkowski	
		8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie	
		9. KOD POCZTOWY 05-805 Otrębusy	
		10. ADRES ul. Piaseckiego 2	
		11. LOKALIZACJA	
17. STAN ZACHOWANIA dobry		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 480 obr. Otrębusy	
19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska		14. WŁASNOŚĆ prywatna	
DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA mieszkalny	
22. UWAGI		16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków: Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne	
		18. RODZAJE ZAGROZEŃ brak	

22. UWAGI

- zbudowana prawdopodobnie w pierwszych latach XX w. przez lekarza związanego z Karolinem. Później willę tę odkupił znany warszawski cukiernik Gajewski, a w 1938 r. Marian Piasecki, profesor Politechniki Warszawskiej.

- murowana, tynkowana (tynki współczesne), posadowiona w głębi dużej działki na planie zbliżonym do kwadratu z licznymi ryzalitami, dwukondygnacyjna, dachy wielospadowe kryte wtórnie dachówką bitumiczną. Elewacja północna asymetryczna trójosiowa, oś zachodnia zryzalitowana z trójkątnym szczytem, posiada duże okna. W pozostałych osiach małe okienka. W narożniku północno-wschodnim wieżyczka kryta smukłym dachem hełmowym zakończonym sterczyną. Elewacja wschodnia poprzedzona tarasem z zadaszeniem na drewnianej konstrukcji, czteroosiowa (dwie południowe osie zryzalitowane z trójkątnym szczytem w którym okrągłe okienko), w południowo-wschodnim narożniku parterowy aneks (wtórny?) na dachu którego taras z ażurową metalową balustradą. Elewacja południowa dwuosiowa, symetryczna, obie osie okienne. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna.

Willa „Wierzbówek”

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT BUDYNEK MIESZKALNY – WILLA „WIERZBÓWEK”		5. MIEJSCOWOŚĆ Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA mieszkalna	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE I. 20-te XX w.	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA		7. POWIAT pruszkowski	8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie
		9. KOD POCZTOWY 05-805 Otrębusy	10. ADRES ul. Natalińska 8
		11. LOKALIZACJA	
		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 649 obr. Otrębusy	
		14. WŁASNOŚĆ prywatna	
		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA mieszkalny	
		16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków w trakcie procedury wpisu Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne	
		18. RODZAJE ZAGROZEŃ zły stan techniczny budynku	
17. STAN ZACHOWANIA zły	19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska	DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010	

22. UWAGI

- Budynek położony jest w obrębie dawnego majątku Natalin, który swoją nazwę zawdzięcza Natalii – małżonce założyciela majątku – Stanisława Scholtze, właściciela wytwórni wódek i win. Nazwa „Wierzbówek”, według lokalnej tradycji, wywodzi się od nazwiska pierwszej właścicielki – Wandy Wierzbowskiej.
- muruwana, tynkowana, posadowiona w głębi dużej działki, o malowniczej bryle złożonej z jedno- i dwukondygnacyjnych części, zdobionej licznymi ryzalitami. Dachy wielospadowe kryte dachówką ceramiczną karpiówką. Stolarzka okienna częściowo zachowana oryginalna, skrzynkowa, z nadświetlami, częściowo wymieniona na współczesną.
- Wybudowana najprawdopodobniej w latach 20-tych XX w. willa, stanowi przykład popularnego w tym okresie stylu dworkowego. Ponadto przedstawia dużą wartość historyczną jako relikw przedwojennej zabudowy Otrębus a jednocześnie posiada niewątpliwie walory artystyczne ze względu na malowniczą, mocno urozmaiconą bryłę architektoniczną. Wewnątrz zabytkowej willi zachowały się elementy pierwotnego wyposażenia w postaci schodów drewnianych z balustradą, posadzki ceramicznej oraz pozostałości pieca kaflowego.

Willa – budynek mieszkalny

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT BUDYNEK MIESZKALNY - WILLA		5. MIEJSCOWOŚĆ Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA mieszkalna	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE 1935	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA 		7. POWIAT pruszkowski	
		8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie	
		9. KOD POCZTOWY 05-805 Otrębusy	
		10. ADRES ul. Franciszkańska 2	
		11. LOKALIZACJA	
		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 543 obr. Otrębusy	
		14. WŁASNOŚĆ prywatna	
		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA mieszkalny	
		16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne	
17. STAN ZACHOWANIA dostateczny		18. RODZAJE ZAGROŻEN brak	
19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska	DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010		

22. UWAGI

- wzniesiona w 1935 r wg projektu arch. Dunina
- murowana, tynkowana, na planie zbliżonym do kwadratu z uskokami i ryzalitami, dwukondygnacyjna, dachy wielospadowe o niewielkim spadku połaci, kryte blachą, ukryte za pełną attyką parawanową. Dokładny opis budynku niemożliwy ze względu na gęstą roślinność. Stylistycznie willa stanowi mieszankę form architektonicznych funkcjonalizmu (ukształtowanie bryły, asymetria w kompozycji elewacji, niskie dachy skryte za attyką) oraz detali nawiązujących do wcześniejszych epok (wolutowe kroksztyny podtrzymujące zadaszenie w północnej elewacji, okno o półokrągłym nadświetlu, tralkowa balustrada tarasu).

Willa „Stasiówek”

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW			
1. OBIEKT WILLA „STASIÓWEK”		5. MIEJSCOWOŚĆ Otrębusy	
2. OBECNA FUNKCJA ośrodek konferencyjny	3. MATERIAŁ cegła	4. DATOWANIE 1938-39	6. GMINA Brwinów
21. FOTOGRAFIA 		7. POWIAT pruszkowski	
		8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie	
		9. KOD POCZTOWY 05-805 Otrębusy	
		10. ADRES ul. Natalińska 34 (d. 11)	
		11. LOKALIZACJA	
		12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
		13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 671/1 obr. Otrębusy	
		14. WŁASNOŚĆ PPUP "POCZTA POLSKA"	
		15. RODZAJ UŻYTKOWANIA ośrodek konferencyjny	
		16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków: Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne	
		18. RODZAJE ZAGROZEŃ brak	
17. STAN ZACHOWANIA bardzo dobry	19. WPISUJĄCY DANE Marta Kruczyńska	DATA WYKONANIA EWIDENCJI sierpień 2010	

22. UWAGI

- W 1938 r. Stanisław Scholtze, właściciel wytwórni wódek i win, kupuje dość znaczny areal nieużytków i wkrótce rozpoczyna budowę willi letniskowej. Od imienia założyciela miejsce to zaczęto nazywać Stasiówek.

- willa posadowiona w głębi rozległej działki, murowana, tynkowana, jednokondygnacyjna z użytkowym poddaszem, na rzucie prostokąta z licznymi ryzalitami, dachy wielospadowe kryte blachą. Front asymetryczny, dziewięćosiowy, z ryzalitami w trzeciej osi (parterowy) i szóstej (dwukondygnacyjny, kryty namiotowym daszkiem ze sterczyną), oba mieszczą wejścia do budynku; pozostałe osie okienne. Po obu stronach niższego ryzalitu fasjaty w dachu. Elewacja szczytowa północna poprzedzona parterowym niskim aneksem wejściowym krytym wielospadowym daszkiem, powyżej szczyt budynku w którym dwa prostokątne okna, powyżej okragła blendy. Elewacja wschodnia z asymetrycznie umieszczonym podwójnym ryzalitem. Naroża budynku zdobią boniowania, kondygnacje oddzielone profilowanym gzymsem. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna, stylizowana.

6 Placówki kulturalne i użyteczności publicznej w Otrębusach

Otrębusy jak na sołectwo mogą poszczycić się dużą ofertą i bazą miejsc związanych kulturą i życiem społeczno-kulturalnym.

6.1 Muzeum Państwowego Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”⁷

„Mazowsze” należy do największych na świecie zespołów artystycznych, sięgających do bogactwa narodowych tańców, piosenek, przyśpiewek i obyczajów. Nazwa zespołu wywodzi się od centralnego regionu Polski – Mazowsza, jednak repertuar "Mazowsza" szybko rozszerzył się o folklor innych regionów. Dziś w dorobku zespołu znajdują się opracowania sceniczne 42 regionów.

Oficjalnie "Mazowsze" powołał do życia dekret Ministra Kultury i Sztuki z dnia 8 listopada 1948 r., polecający Tadeuszowi Sygietyńskiemu zorganizowanie zespołu ludowego, którego zadaniem miała być troska o tradycyjny repertuar ludowy, oparty na pieśniach, przyśpiewkach i tańcach wsi mazowieckiej i regionalnej tradycji artystycznej. Jednak idea zespołu powstała dużo wcześniej.

Tadeusz Sygietyński, wybitny kompozytor i miłośnik folkloru oraz Mira Zimińska-Sygietyńska, aktorka przedwojennej sceny, w ruinach bombardowanej Warszawy przyrzekli sobie, że jeśli przeżyją wojnę, założą zespół. O ile dla aktorki filmowej i kabaretowej dziedzina wydawała się odległa, o tyle dla Tadeusza była realizacją dawnych marzeń.

Mira Zimińska porzuciła karierę aktorki i zajęła się sprawami organizacyjnymi, zaś Sygietyński komponował w oparciu o oryginalne ludowe pieśni. Przetrzęsali wiejskie chaty. Zimińska w poszukiwaniu „babcinych” strojów, Sygietyński w poszukiwaniu uzdolnionej młodzieży.

Na siedzibę zespołu wybrano podwarszawską posiadłość z początku XX wieku, nazwaną na cześć żony pierwszego właściciela - Karolinem.

Pod koniec 1948 r. do pałacu w Karolinie zjeżdżać zaczęły pierwsze grupy młodzieży z okolicznych wiosek i miasteczek. Rozpoczęła się nauka, próby, ćwiczenia i po dwóch latach, 6 listopada 1950 r., na deskach Teatru Polskiego w Warszawie odbyła się premiera. W programie koncertu znalazły się piosenki przeplatane tańcami z terenów centralnej Polski.

⁷ www.mazowsze.waw.pl

Już w 1951 r. „Mazowsze” wyruszyło na podbój świata, zaczynając od jedynie słusznego w tych czasach kierunku: Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Po trzech latach zespół zdobył Paryż (1 października 1954 r.), a sześć lat później przepłynął Atlantyk.

Rok 1955 okrył żałobą „Mazowsze” i zachwiał plany na przyszłość Zespołu. Wtedy to zmarł Tadeusz Sygietyński. Rysowały się wówczas najczarniejsze scenariusze. Rozważano nawet rozwiązanie Zespołu.

„Gdyby nie Mira, nie byłoby Sygietyńskiego, ani „Mazowsza” - napisał kiedyś Marian Hemar, poeta i przyjaciel Zespołu. To nazywana przez wszystkich „Pani Mira” uczyniła „Mazowsze” takim, jakim jest dziś. Poświęcała mu bez reszty swój talent, doświadczenie i życie aż do 1997 r. To dzięki niej na przestrzeni lat rozszerzono program artystyczny, opracowano niezbadane wcześniej pieśni religijne, patriotyczne i inne. To dzięki niej „Mazowsze” zdobyło światową sławę.

Dziś „Mazowsze” zachwyca młodocia, wigorem, profesjonalizmem i kolorem. W repertuarze Zespołu znajdują się opracowania folkloru z 42. regionów Polski. Podczas jednego koncertu podziwiać można około 20. z nich. Kostiumy różnią się nie tylko pochodzeniem, ale też bogactwem zdobień i materiałami, z których są wykonane. Nawet ważący 14 kg kostium łowicki potrafi zawirować w tańcu niczym lekki tiul. Z uwagi na ogromne bogactwo repertuarowe i działalność na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego „Mazowsze” uznawane jest za zespół narodowy.

6.2 Matecznik Mazowsze – Centrum Folklorystyczne

Na terenie „Mazowsza” w październiku 2009 r. odbyło się oficjalne otwarcie Matecznika Mazowsze – Centrum Folklorystycznego. To wielofunkcyjny obiekt posiadający wyjątkowe walory użytkowo-estetyczne oraz nowoczesne rozwiązania techniczne, które pozwalają na realizację interesujących i zakrojonych na szeroką skalę zamierzeń artystycznych, kulturalnych, edukacyjnych i konferencyjno-szkoleniowych. Obecnie w Mateczniku Mazowsze prowadzona jest działalność edukacyjno-szkoleniowa w zakresie kursów i seminariów związanych tematycznie z folklorem polskim i tradycją regionu mazowieckiego, organizowane są koncerty i festiwale artystyczne o zasięgu krajowym i między narodowym oraz odbywa się zakrojona na szeroką skalę aktywizacja regionu (gminy, powiatu, województwa) i społeczności lokalnej w życiu kulturalnym. Przewodnym celem działalności jest dalszy rozwój artystyczny Zespołu „Mazowsze”. Ponad 60-letnia działalność „Mazowsza” jest gwarantem stabilizacji i profesjonalizmu, a gromadzone przez lata oryginalne materiały źródłowe o historycznej wartości stanowią doskonałe zaplecze dla działalności Centrum pod kątem dokumentacyjno-wydawniczym związanym z zespołami regionalnymi, ośrodkami folkloru i placówkami etnograficznymi. Kompleks Pałacowo-Parkowy Karolin i Matecznik Mazowsze to wizytówka Otrębus rozpoznawalna nie tylko w Polsce, ale i na całym świecie.

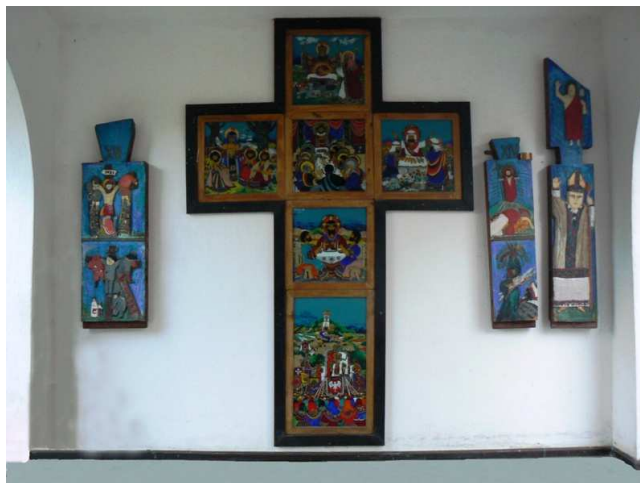
6.3 Muzeum Polskiej Sztuki Ludowej⁸

Muzeum Sztuki Ludowej w Otrębusach jest muzeum prywatnym ze statutem zatwierdzonym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Twórcami Muzeum są: Marian Pokropek, profesor w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Warszawskiego (obecnie na emeryturze), jego żona - Stanisława i dzieci: Wojciech i Agnieszka.

Muzeum gromadzi zabytki współczesnej sztuki ludowej z całej Polski, przeważnie o tematyce sakralnej, historyczno-patriotycznej i obrzędowej: obrazy, obrazy na szkle, rzeźby w drewnie i glinie, płaskorzeźby, wycinanki, dywany dwuosnowe, plastykę obrzędową i typy.

Powstaje też zaczątek kolekcji współczesnej sztuki ludowej z innych państw: Białorusi, Bułgarii, Jugosławii, Litwy, Macedonii, Rosji, Ukrainy i in., pozostającej w ścisłym związku z prowadzonymi tam badaniami etnograficznymi. W zbiorach jest około 5000 zabytków, wśród których są dary i depozyty.

Po ponad 30-letnim okresie tworzenia muzeum i budowy skromnego pawilonu wystawowego i adaptacji pomieszczeń w budynku mieszkalnym na cele wystawiennicze, jego otwarcie nastąpiło w 1996 roku wystawą pt: „Historia i wiara – dzieje biblijne i historia Polski w sztuce ludowej”. W następnych latach zorganizowano tu ponad 60 wystaw.

Na wystawach w Muzeum oprócz własnych zbiorów prezentowane były także eksponaty wypożyczone z innych muzeów w Polsce, z galerii i kolekcji prywatnych a także bezpośrednio od twórców. Wystawy oraz poszczególne zabytki w Muzeum Sztuki Ludowej w Otrębusach eksponowane były w kilkudziesięciu muzeach i galeriach w Polsce i za granicą. Przy Muzeum gromadzone jest archiwum dotyczące polskiej kultury i sztuki ludowej, w tym archiwum fotograficzne i specjalistyczna biblioteka. Muzeum jest wydawcą kilku katalogów, folderów, plakatów i pocztówek.

⁸ Marian Pokropek, Historia muzeum opisana na potrzeby dokumentu Plan Odnowy Miejscowości Otrębusy, Otrębusy 2012

6.4 Muzeum Motoryzacji i Techniki⁹

Muzeum Motoryzacji i Techniki w Otrębusach oficjalnie zostało otwarte w 1995 r. Jednak jego początki sięgają lat 80-tych. Wtedy to Zbigniew Mikiciuk zaczął pozyskiwanie i rekonstrukcję samochodów, motocykli, pojazdów wojskowych i innych tak, aby mogły „poruszać się o własnych siłach”. Dzięki działalności, jaką prowadzi muzeum, są ratowane dobra kultury narodowej co zostało potwierdzone przez władze państwowe.

Obecnie wśród zbiorów znajduje się ok. 300 zabytkowych pojazdów. Najstarszym pojazdem jest traktor TITAN produkcji USA z 1895 r. Najstarszy pojazd ciężarowy: Mercedes z 1913 r. a osobowy: FIAT z 1919 r. Wśród eksponatów są samochody osobowe, ciężarowe, autobusy, samoloty, wózki dziecięce, rowery, motocykle, a także sprawne czołgi. Prawdziwym rarytasem jest ZIS kabriolet Józefa Stalina, Mercedes 170V Lody Halamy, również kabriolet i wiele innych aut, jakimi jeździli np. Elvis Presley, Marilyn Monroe czy Jan Kiepura. Pojazdy zgromadzone w muzeum przeżywają swoją drugą młodość. Wszystkie są odrestaurowywane zgodnie z zasadami obowiązującymi w okresie ich powstania.

Muzeum było organizatorem lub współorganizatorem prestiżowych imprez kulturalnych takich jak: "Stulecie Motoryzacji w Polsce", "Kabriolety XX wieku pod patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Aleksandra Kwaśniewskiego jak również lokalnych cieszących się dużą popularnością wśród mieszkańców gminy jak i gmin ościennych. Ekspozycje z Muzeum Motoryzacji i Techniki wielokrotnie są uczestnikami wystaw krajowych i zagranicznych oraz rekonstrukcji historycznych.

To miejsce gdzie dla motoryzacji zatrzymał się czas – a jego liczne odwiedziny przez gości z kraju i zagranicy świadczą o jego wielkiej popularności. W chwili obecnej jest to największa placówka tego typu w kraju, a także jedna z największych w Europie co stanowi, że jest niewątpliwą wizytówką Otrębus jak i gminy Brwinów.

⁹ www.muzeum-motoryzacji.com.pl

6.5 Zespół Szkół im. Włodzimierza Puchalskiego w Otrębusach¹⁰

Szkoła w Otrębusach im. Włodzimierza Puchalskiego powstała dzięki staraniom mieszkańców sołectwa Otrębus i Kań zrzeszonych w Komitecie Budowy Szkoły założonym 15 grudnia 1987 r. oraz ówczesnej Rady Sołectkiej.

W dniu 31 sierpnia 1992 r. pierwsza Dyrektorka Szkoły-dr Joanna Jabłońska otrzymała symboliczne klucze do szkoły a 1 września 1992 r. rozpoczął się pierwszy rok szkolny w nowym gmachu. Był to wówczas jeden pawilon zawierający sale lekcyjne i blok administracyjny.

Szkoła położona jest na skraju kompleksu leśnego, w otoczeniu krzewów i kwiatów. To było powodem, by nadać jej imię znanego przyrodnika i fotografika Włodzimierza Puchalskiego. Treści ekologiczne zostały włączone do programu szkoły już od początku jej istnienia.

Drugi etap budowy szkoły to budynek połączony z pierwszym oszklonym łącznikiem z szatniami i salą biblioteczną. W budynku tym znalazły się sale lekcyjne, stołówka z kuchnią i gabinety: lekarski i dentystyczny. Od początku szkoła była bardzo aktywna, działały kółka artystyczne, organizowano zawody sportowe, wychodziła szkolna gazetka ABC, obchodzono Dzień Ziemi. W 1995 r. po raz pierwszy opuścili mury szkoły absolwenci klas ósmych. W czerwcu 1996 r. pożegnano pierwszą dyrektorkę szkoły dr Jabłońską. Od września 1996 r. szkołą kieruje Dyrektorka Urszula Wojciechowska.

Dzień 22 września 1998 r. to dla szkoły historyczna data. W tym dniu został zakończony oficjalnie trzeci etap budowy szkoły: oddano wtedy budynek nowoczesnej sali gimnastycznej. Poświęcenie połączono z uroczystym nadaniem szkole imienia Włodzimierza Puchalskiego. Od września 1999 r. w szkole obok szkoły podstawowej mieści się, także gimnazjum, które od 2009 r. nosi imię 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej.

Szkoła współpracuje z Europejskim Centrum Młodzieży w Łodzi. W ramach tej współpracy młodzież zwiedziła Niemcy, Francję, Szwajcarię, Wielką Brytanię i Norwegię.

¹⁰ www.otrebusy.edu.pl

6.6 Biblioteka (filia Biblioteki Publicznej w Brwinowie im. Wacława Wenera)

Biblioteka w Otrębusach została założona w 1957 r., jako biblioteka gromadzka, wraz z dwoma punktami bibliotecznymi. Siedzibą biblioteki od samego początku jest „Pałacyk Toeplitza”¹¹ znanego warszawskiego ekonomisty i działacza społecznego, założyciela Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej - Teodora¹²Toeplitza.

Była jednostką bezpośrednio podległą Powiatowej Bibliotece w Pruszkowie. Księgozbiór zapoczątkował zbiór książek przejętych z byłej biblioteki Związku Młodzieży Polskiej w Turczynku. Następne znaczące wpływy pochodziły nie tylko z zakupów, ale również z darów osób prywatnych i licznych instytucji państwowych. Na koniec pierwszego roku działalności biblioteki księgozbiór liczył 681 woluminów.¹³ W 1972 r. placówka stała się gminną biblioteką publiczną w Otrębusach, finansowaną ze środków Gminy Brwinów. W momencie przejęcia księgozbioru liczył on 6283 pozycje. Kierownikiem biblioteki była wówczas Zofia Pietrusiewicz.¹⁴ W 1975 r. biblioteka została połączona z Biblioteką Publiczną w Brwinowie – jako filia tej biblioteki. Stan ten trwał do 1998 r., kiedy to Rada Miejska w Brwinowie podjęła uchwałę w sprawie utworzenia Ośrodka Kultury w Brwinowie poprzez połączenie Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury i Biblioteki Publicznej.

Biblioteka w Otrębusach po włączeniu w struktury organizacyjne Ośrodka Kultury, traktowana była jako samodzielna placówka. Działalność kulturotwórcza była wówczas niezbędnym elementem dobrze pracującej placówki. W przeszłości taka forma działań w bibliotece w Otrębusach nie była prowadzona. Wszystko uległo zmianie po włączeniu jej do Ośrodka Kultury.

Od 1998 r. oprócz działalności klasycznie bibliotekarskiej, placówka obligatoryjnie aranżuje, angażuje i uczestniczy w takich formach działalności jak: organizacja wystaw, koncertów, spotkań autorskich, wieczorów poezji itp.¹⁵ Tego typu działalność Biblioteki

¹¹ T. Szyburska, Pałacyk Toeplitzów-dokumentacja historyczna, Brwinów 1985, s. 7

¹² Tadeusz Stachowicz, Pałacyk Toeplitzów, kserokopia grafiki, 1994r.

¹³ Sprawozdanie z działalności Gromadzkiej Biblioteki Publicznej za rok 1958. Druk-K-2-b

¹⁴ Sprawozdanie roczne, jednostkowe z działalności biblioteki, za rok 1972. Druk K-b-1

¹⁵ Grażyna Nowocień, „Monografia Biblioteki Publicznej w Otrębusach za lata 1957-2000”, W-wa 2001 r.

nie uległa modyfikacji po rozdzieleniu Biblioteki Publicznej i Gminnego Ośrodka Kultury po zmianie przepisów ustawy o prowadzeniu i organizowaniu działalności kulturalnej. Dodatkowa działalność Biblioteki bardzo korzystnie oddziaływuje na lokalne środowisko, jest pewnego rodzaju formą promocji i reklamy, której wymiernym efektem jest wzrost liczny czytelników i duże zainteresowanie placówką.

6.7 Świetlica

Za sprawą Komitetu Obwodowego Osiedla Karolin, w czerwcu 1976 r. powołano Społeczny Komitet Budowy Świetlicy Młodzieżowej, którego celem była budowa świetlicy dla młodzieży, w której mogła by spędzać czas wolny po szkole i pracy. Komitet Budowy swoją działalnością zainteresował lokalną młodzież, miejscowych działaczy społecznych, a także różne środowiska lokalne takie jak: Spółdzielnię Produkcyjną „Jedność”, Związek Zawodowy Prac Państwowych i Społecznych, Radę Zakładową gminy i miasta Brwinowa, którzy na budowę przeznaczyci środki pieniężne. Budowę zakończono w 1979 r.

Od tej chwili świetlica stała się dla mieszkańców miejscem spotkań oraz „kagankiem oświaty i kultury” w sołectwie. Z uwagi, że Otrębusy są oddalone od gminy Brwinów dotarcie mieszkańcom do proponowanej oferty społeczno-kulturalnej było mocno utrudnione. Dlatego placówka ta od lat pełni funkcję miejsca „tętniącego życiem kulturalnym”. Lata swojego rozkwitu datowane są na rok 1985, kiedy to kierownikami świetlicy zostało małżeństwo Melania i Edward Witek.

Obecnie w otrębuskiej świetlicy znajduje się filia Gminnego Ośrodka Kultury w Brwinowie, pełniąc funkcje domu kultury na terenie sołectwa organizując życie kulturalne dla dzieci, młodzieży i starszych mieszkańców przedstawiając coraz szerszą ofertę zagospodarowania świetlicy.

6.8 Inne

W Otrębusach od 1970 r. funkcjonuje również przedszkole samorządowe, do którego uczęszcza 40 dzieci (stan na czerwiec 2012), Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, którego początki sięgają 1967 roku, placówka Poczty Polskiej oraz różne gałęzie działalności gospodarczej, w tym sklepy, apteka i piekarnia.

7 Parafia rzymsko-katolicka w Otrębusach¹⁶

Parafia N.M.P. Matki Kościoła w Otrębusach liczy sobie 25 lat, chociaż starania o jej utworzenie rozpoczęto już w 1970 r. Wówczas w Otrębusach mieszkał ks. Zbigniew Drzewiecki, wikariusz z Podkowy Leśnej, który w pobliskich Kaniach organizował punkt katechetyczny. I to właśnie ówczesny proboszcz parafii w Podkowie Leśnej, ks. Leon Kantorski, przyczynił się do przedstawienia

kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu prośby o utworzenie odrębnej parafii dla wiernych z Otrębus i Kań. Pomysł spotkał się z aprobatą i błogosławieństwem Prymasa Tysiąclecia. Wówczas ks. Andrzej Lepianka, pracujący dotychczas w sąsiedniej parafii brwinowskiej, przejął obowiązki organizatora nowej parafii i budowniczego kościoła. Niestety, 10 września 1985 r. kapłan zginął w wypadku samochodowym.

Probostwo, do którego oprócz Otrębus i Kań należał wówczas również Popówek, objął ks. Marian Kasztalski, zastąpiony potem przez ks. Henryka Bartuszkę, nazywanego przez parafian budowniczym kościoła. W tym czasie powołana została Rada Parafialna, w której znaleźli się m.in. parafianie znający się na sztuce budowania. Spośród projektów nowego kościoła wybrano jeden, autorstwa Anny i Wojciecha Kawęczyńskich.

Wnętrza kościoła przygotowywał już nowy proboszcz, ks. Jacek Kozub. Rozpoczął on pracę w Otrębusach w czerwcu 1995 r. W tym samym roku bp. Piotr Jarecki odprawił w kościele pierwszą Pasterkę. Konsekracji świątyni dokonano 26 września 1999 r. Jej dekoracje, piękną Pasję w brązie, krzyż i figurę Matki Bożej oraz niedokończone jeszcze gipsowe przedstawienia Tajemnic Różańca Świętego, wykonano w pracowni prof. Gustawa Zemły. Ks. Kozub odszedł z parafii w czerwcu 2002 r. Obowiązki proboszcza objął wówczas ks. Tadeusz Aleksandrowicz, pracujący wcześniej w parafii Najświętszego Zbawiciela w Warszawie, który pracował w Otrębusach do grudnia 2007 r., kiedy to objął obowiązki proboszcza w parafii p.w. Opatrzności Bożej w Warszawie.

Obecnym proboszczem parafii (od grudnia 2007 r.) jest ksiądz kanonik Bolesław Bolek, który wcześniej pracował w parafii Bramki koło Błonia.

¹⁶ www.parafia-otrebusy.mkw.pl

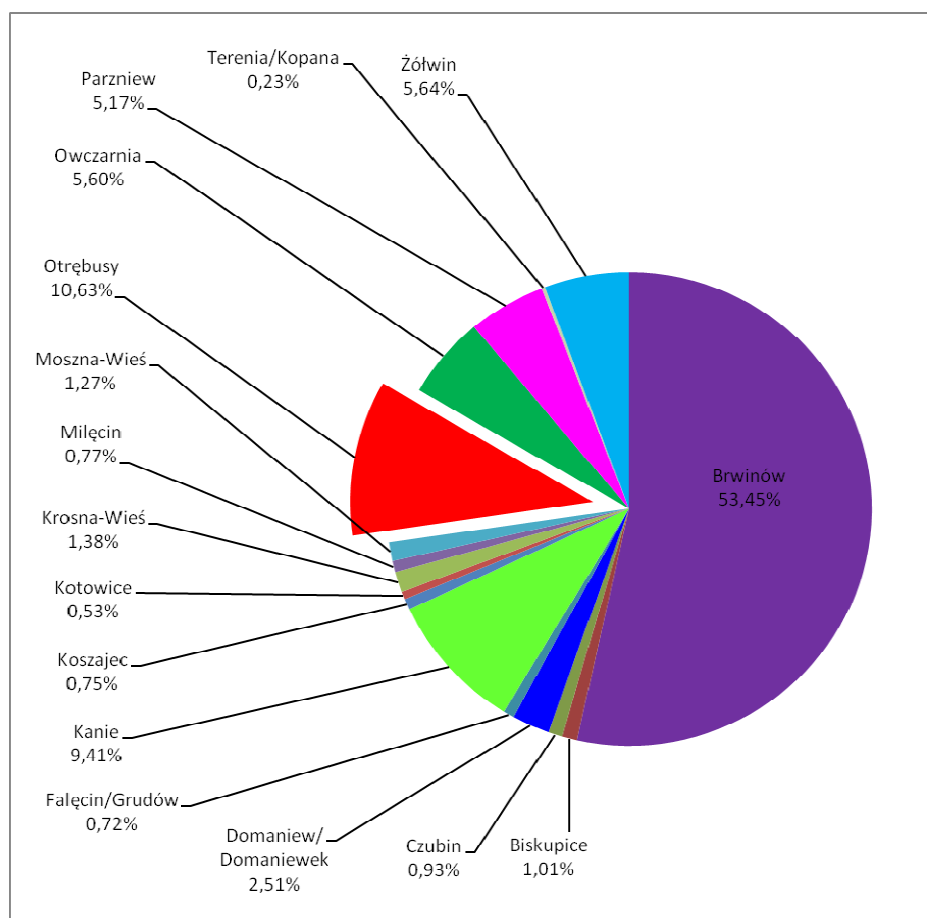
8 Demografia gminy Brwinów

Gmina Brwinów liczy ponad 23 tys. mieszkańców. Około 53% ludności gminy mieszka w mieście Brwinów (ponad 12 tys.).

Grunty zabudowane i zurbanizowane stanowią 18% terenu gminy. Tereny zieleni ogólnodostępnej i osiedlowej zajmują 22,9 ha.

Stopień rozwoju infrastruktury komunalnej w gminie jest znacznie zróżnicowany. W 2010 r., z wodociągu korzystało **58,2%** ogółu ludności, z kanalizacji – **29,2%**, a z sieci gazowej – **74,4%**. Wzrost w stosunku do roku 2009 szacowany jest na około 2%.

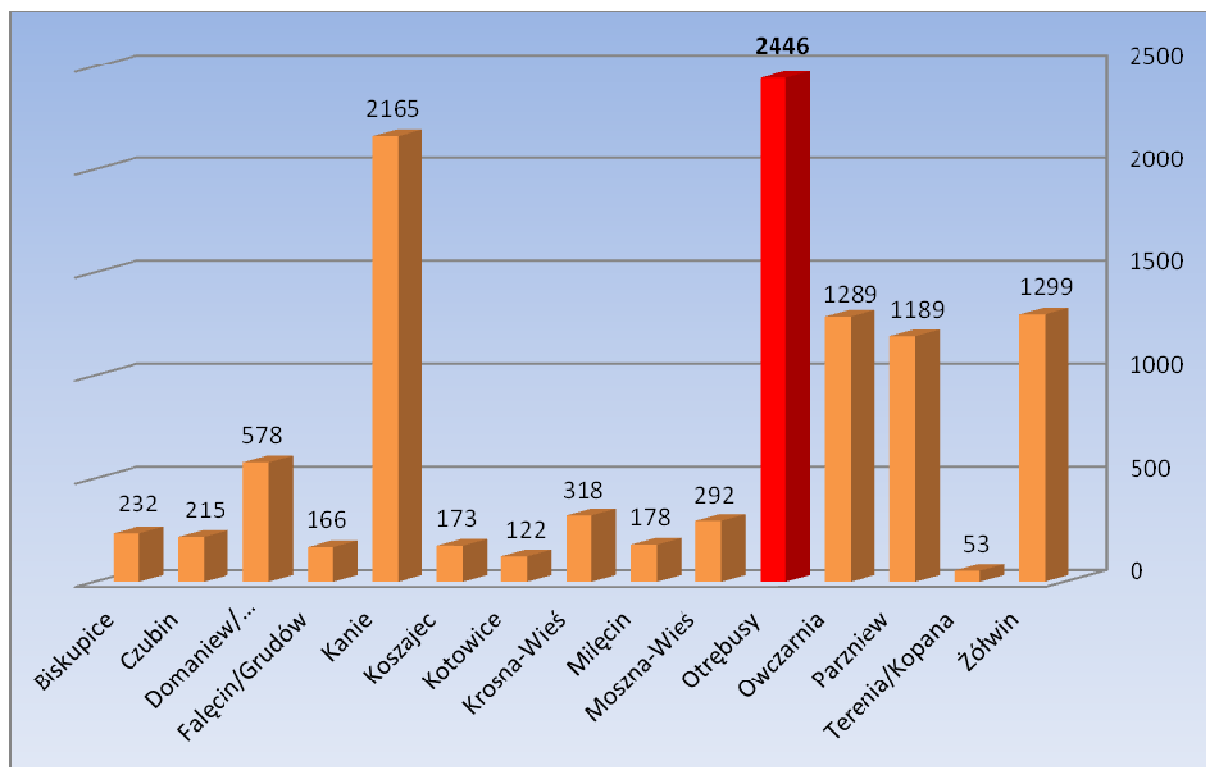
Wykres nr 1 - Udział procentowy miasta i sołectw w ludności gminy Brwinów

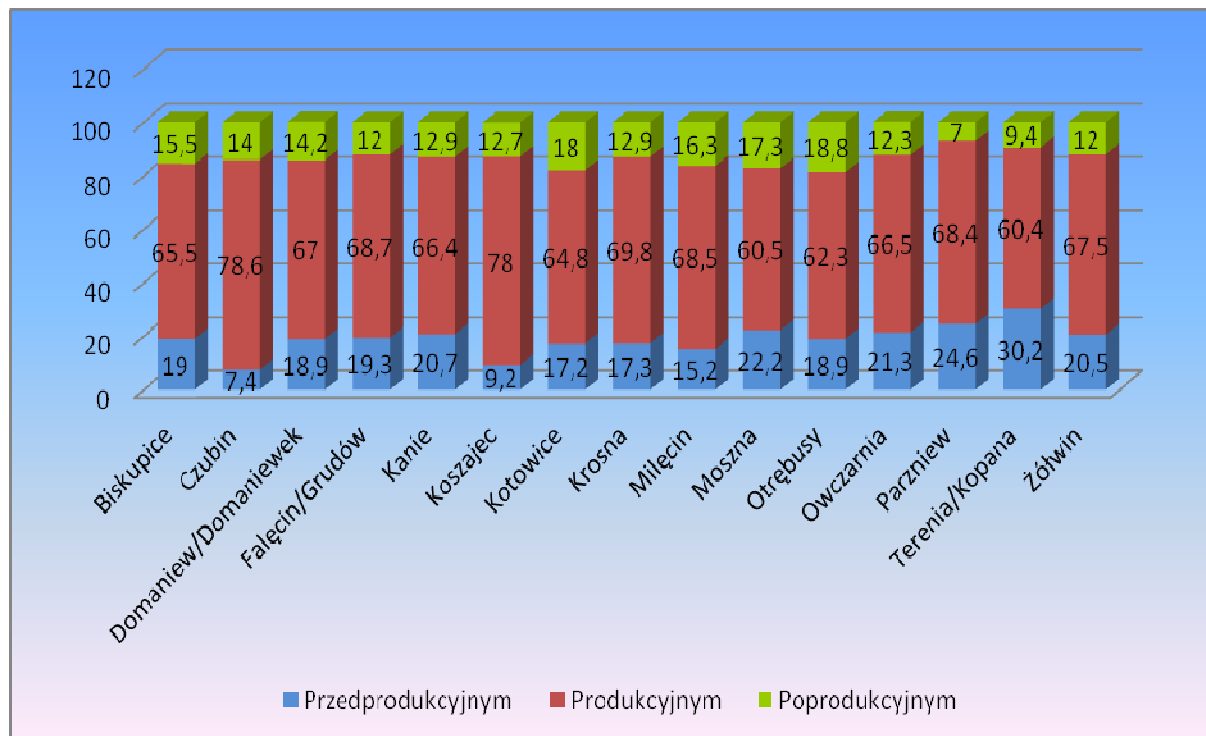
Miejscowość Otrębusy jest najliczniejszym sołectwem w gminie pod względem ilości mieszkańców. Zgodnie z danymi na dzień 31.06.2012 r. zamieszkują w nim 2446 osoby, co stanowi ponad 10% mieszkańców całej gminy Brwinów.

Silny związek mieszkańców z sołectwem Otrębusy powoduje osiedlanie się na tym terenie kolejnych pokoleń rodzin, ale również atrakcyjność miejscowości przyciąga rzesze nowych mieszkańców.

Wykres nr 2 - Liczba mieszkańców w poszczególnych sołectwach gminy

Wykres nr 3 - Ludność w sołectwach ogółem wg struktury wiekowej

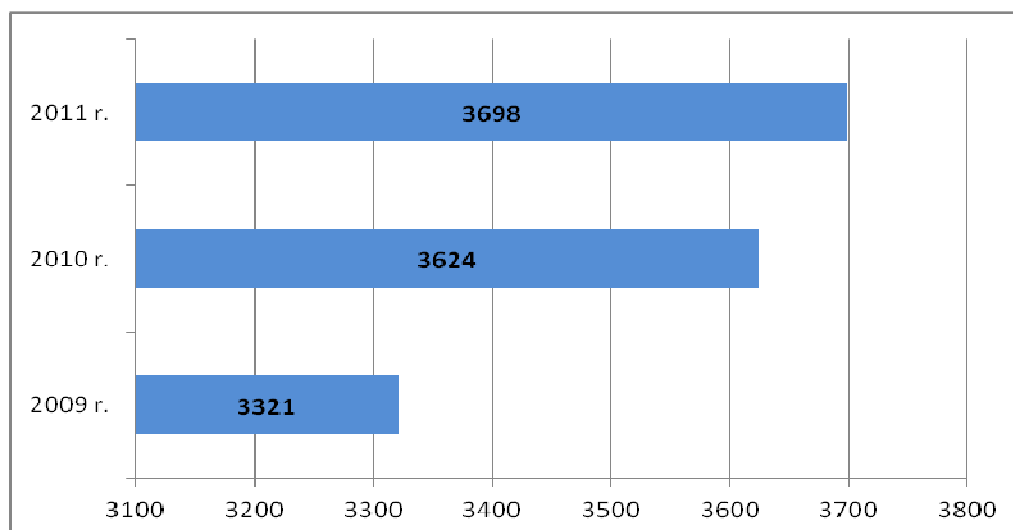
9 Gospodarka

Na terenie gminy Brwinów na koniec 2011 r., do rejestru REGON było wpisanych 3698 podmiotów gospodarki narodowej. Z czego 1995 podmiotów było zarejestrowanych w mieście Brwinowie, natomiast w we wszystkich sołectwach gminy 1703 podmioty gospodarcze.

W 2011 r. w sołectwach działalność gospodarcza wg rodzaju prowadzonej działalności kształtowała się następująco:

Tabela nr 1 - Ilość podmiotów prowadzących działalność gospodarcza w sołectwach wg rodzaju

	Rolnictwo	Górnictwo	Przetwórstwo przemysłowe	Dostawa wody, ścieki, odpady	Budowlane	Handel hurt, detal, naprawa pojazdów	Transport, gospodarka magazynowa	Zakwaterowanie, gastronomia	Informacje, komunikacja	Finanse, ubezpieczenia	Obsługa rachunku nieruchomości	Działalność naukowa	Usługi administracyjne, wspierające	Administracja publiczna, obrona narodowa	Edukacja	Opieka zdrowotna, pomoc społeczna	Kultura, rozrywka, rekreacja	Działalność usługowa	Razem:
Biskupice	2	0	1	0	1	1	4	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1	13
Czubin	0	0	0	0	1	3	2	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	10
Domanie Domaniewek	2	0	7	1	14	33	13	1	0	0	1	2	5	0	0	0	3	2	84
Fałęcin Grudów	1	0	0	0	3	3	6	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	1	17
Kanie	3	0	59	1	37	101	20	14	22	17	9	48	9	0	9	23	8	17	397
Koszajec	0	0	2	0	5	7	4	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	21
Kotowice	0	0	4	0	4	3	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	17
Krosna	3	0	2	0	5	9	1	1	1	0	1	2	1	0	0	0	0	3	29
Milęcin	2	0	0	0	0	4	1	0	1	0	0	2	0	0	0	0	0	0	10
Moszna	1	0	4	0	6	2	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	2	21
Otrębusy	8	1	68	5	61	141	22	9	21	11	5	96	17	0	14	16	17	20	532
Owczarnia	4	0	25	0	23	77	9	1	9	9	6	35	4	0	7	10	2	9	230
Parzniew	0	1	13	0	8	34	7	1	11	4	5	16	4	0	3	2	2	5	116
Terenia/Kopana	1	0	1	0	1	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6
Żółwin	7	3	21	0	23	57	14	1	2	5	10	21	10	1	9	5	4	7	200
Razem wg rodzaju	34	5	207	7	192	478	105	31	68	46	39	224	57	3	42	59	37	69	1703

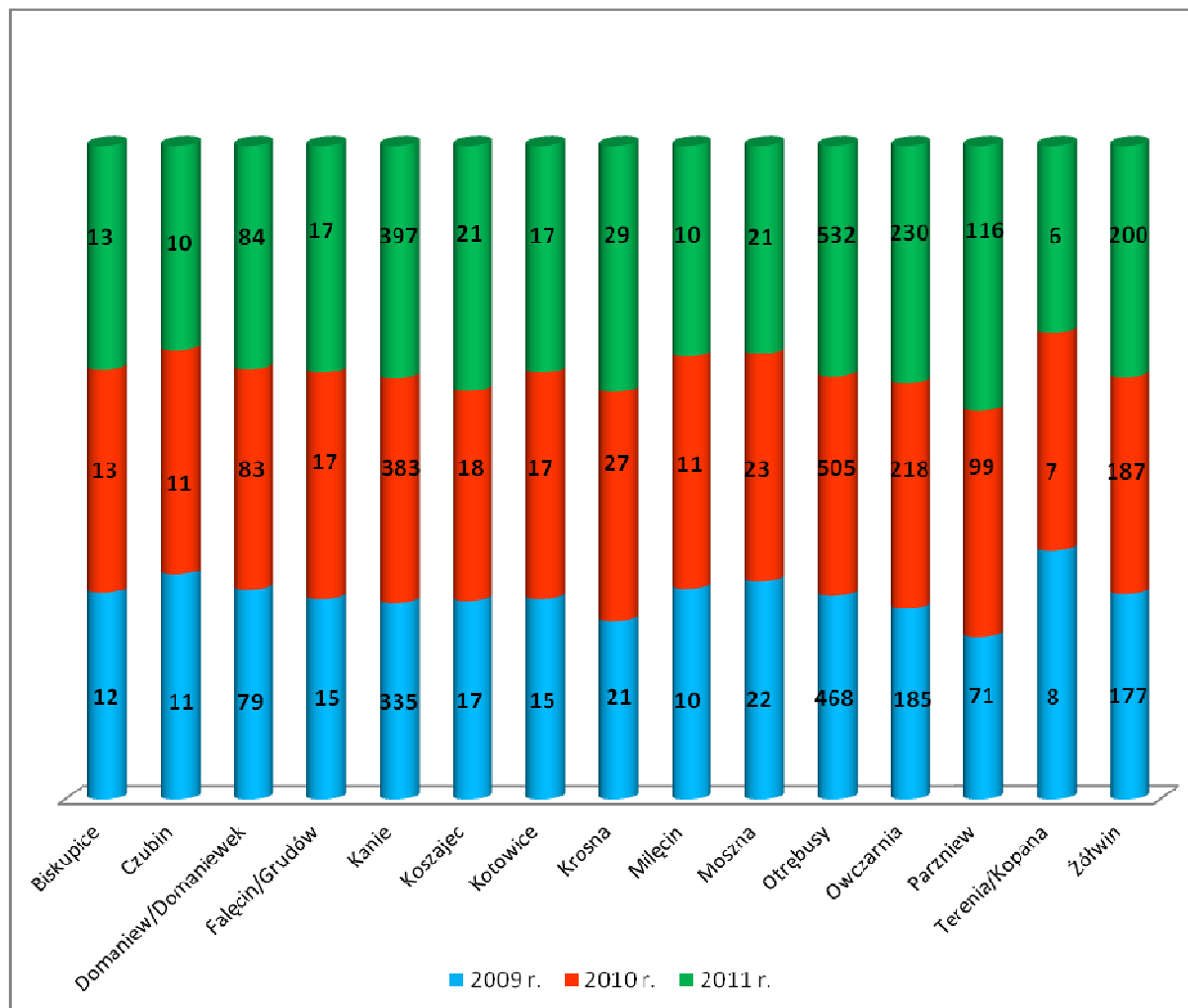
Wykres nr 4 - Przyrost działalności gospodarczej prowadzonej w gminie

Powyższy wykres obrazuje wzrost podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w gminie. W stosunku do roku 2009 wzrost kształtował się na wysokim poziomie 11,3%, jednak skutki globalnego kryzysu można zauważyć w 2010 r. gdzie wzrost ukształtował się na poziomie tylko 2%.

Tabela nr 2 - Ilość podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sołectwach

Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON w latach 2009 - 2011			
Nazwa sołectwa	Rok 2009	Rok 2010	Rok 2011
Biskupice	12	13	13
Czubin	11	11	9
Domaniew/Domaniewek	79	83	84
Falęcin/Grudów	15	17	18
Kanie	335	383	397
Koszajec	17	18	21
Kotowice	15	17	17
Krosna	21	27	29
Milęcin	10	11	10
Moszna	22	23	21
Otrębusy	468	505	532
Owczarnia	185	218	230
Parzniew	71	99	116
Terenia/Kopana	8	7	6
Żółwin	177	187	200

Jak widać z tabeli w sołectwach również jest zauważalny powolny wzrost powstawania nowych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. W sołectwie Otrębusy kształtował się on na podobnym poziomie co w innych sołectwach, tj. powyżej 5%.

Wykres nr 5 - Ilość podmiotów gospodarczych prowadzących działalność gospodarczą w sołectwach

10 Rolnictwo

Użytki rolne w gminie Brwinów zajmują 71,1% powierzchni gminy. Grunty leśne stanowią 8,8%. Rolnictwo w gminie Brwinów charakteryzuje się znacznym rozdrobnieniem gospodarstw rolnych, co wpływa na ich niską rentowność. Na terenie gminy Brwinów brak jest większych grup producenckich i organizacji rolniczych, a także dużych firm producenckich i zakładów zajmujących się przetwórstwem rolno-spożywczym.

Znaczącymi terenami w gminie, pod względem produkcji rolniczej, są tereny jej północnej części, w której skład wchodzi sołectwa: Czubin, Krosna, Moszna, Milęcin, Biskupice, Koszajec, Kotowice, Fałęcin i Parzniew. Z powodzeniem są tam uprawiane rośliny okopowe (bulwiaste oraz korzenne), takie jak: marchew, cebula, buraki cukrowe, ziemniaki oraz zboża (w większości pszenica i kukurydza). Tereny południowe z sołectwami takim jak: Owczarnia, Żółwin, Terenia, Kanie i Otrębusy to tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. Produkcja rolnicza jest tutaj znikoma.

11 Środowisko naturalne

Gmina Brwinów położona jest w województwie mazowieckim na granicy regionów fizyczno-geograficznych Polski: Równiny Łowiecko-Błońskiej oraz Równiny Warszawskiej. Teren Gminy ma charakter równinny.

W sołectwach północnej części gminy Brwinów dominują gleby II i III klasy tzw. czarnoziemy, które sprzyjają produkcji rolniczej prowadzonej w tym regionie gminy.

Natomiast sołectwa po południowej stronie, w tym Otrębusy, to przewaga gleb klasy V i VI, które są przeznaczone głównie pod zalesienie lub zabudowę mieszkaniową.

12 Infrastruktura

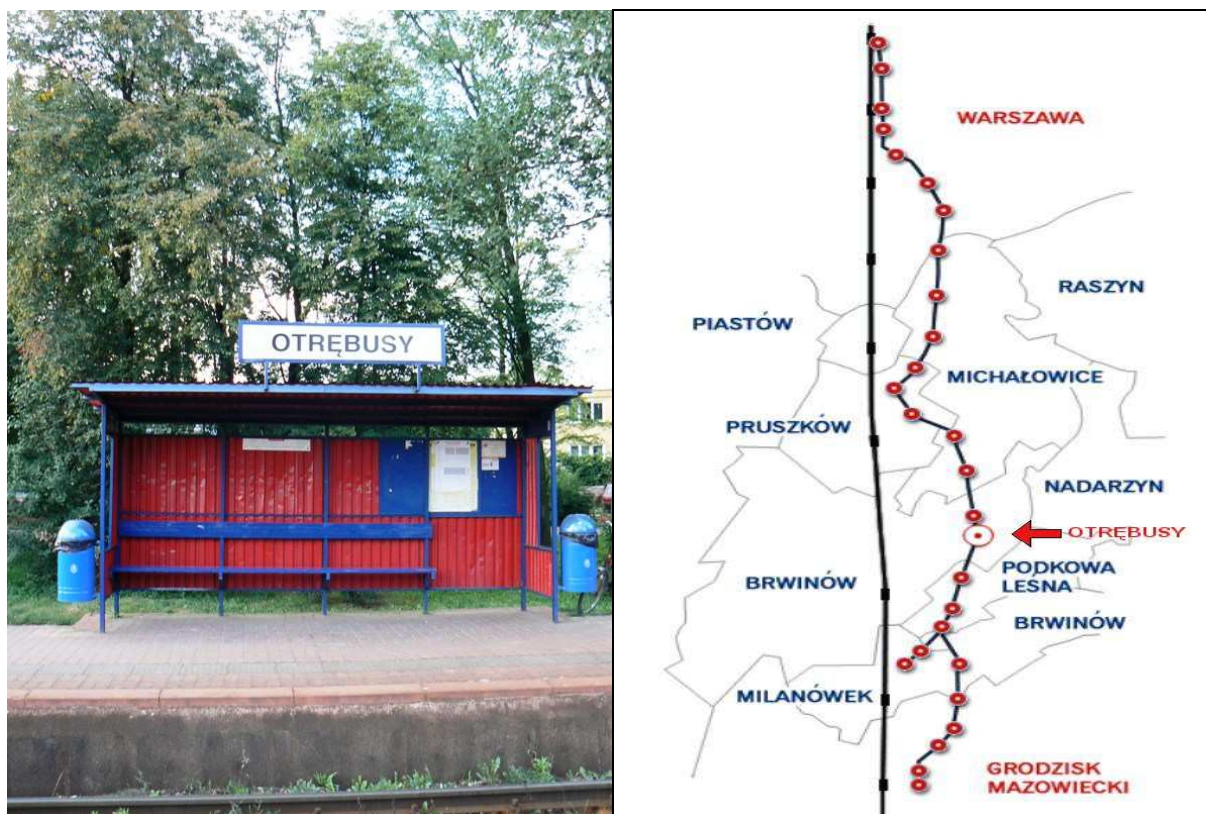
12.1 Komunikacja

Gmina Brwinów posiada bardzo dobre połączenia komunikacyjne. Przez gminę przebiegają drogi wojewódzkie nr 701, 719 i 720, autostrada A2 a w przyszłości droga wojewódzka tzw. „Paszkwianka” - łącząca tzw. drogi krajowe nr 2 w Błoniu i nr 8 w Wolicy z węzłem autostrady A2 w Pruszkowie oraz drogami wojewódzkimi nr 719 w Kaniach i nr 720 w Brwinowie. Dodatkowo przez miasto Brwinów przebiega linia kolejowa PKP oraz trasa autobusowa PKS, zaś przez Kanie, Otrębusy i Owczarnię: linia kolejowa WKD.

W sołectwach, w których sieć komunikacyjna jest utrudniona, zostały uruchomione dodatkowe, finansowane z budżetu gminy połączenia autobusowe dowożące mieszkańców do miasta Brwinowa lub miast sąsiadujących np. Podkowy Leśnej i Pruszkowa

Wieś Otrębusy również posiada bardzo dobre szlaki komunikacyjne. Podobnie jak przez miasto Brwinów, przez sołectwo przebiegają drogi wojewódzkie nr 719 i nr 720. Dodatkowo linia autobusowa oferująca pasażerom dojazd w kierunku Grodziska Mazowieckiego i Warszawy. W sołectwie znajduje się również przystanek Warszawskiej Kolei Dojazdowej – „Otrębusy”, której trasa wiedzie przez obszary gmin: Michałowice, Pruszków, Brwinów, Podkowa Leśna, Milanówek i Grodzisk Mazowiecki oraz dzielnice m.st. Warszawy: Włochy, Ochotę i Śródmieście. Długość linii WKD wynosi 36 km, w skład której wchodzi 4 stacje i 24 przystanki osobowe. Na 8 z nich prowadzona jest pełna odprawa podróżnych.

Schemat przebiegu linii WKD przez poszczególne gminy.

12.2 Telekomunikacja

Budowa sieci telefonicznej w sołectwie Otrębusy została zapoczątkowana w 1979 r. budową nową pomieszczeń dla nowej centrali. W wrześniu 1979 r., budynek został oddany do użytku, a Rejonowy Urząd Telekomunikacyjny w Grodzisku Mazowieckim przyznał pierwsze 100 numerów. Obecnie Otrębusy są pokryte siecią telekomunikacyjną i posiadają dostęp do sieci Internet, dzięki czemu mieszkańcy mają dostęp do nowoczesnych form komunikacji oraz nie są objęci zjawiskiem wykluczenia cyfrowego.

12.3 Zaopatrzenie w wodę i sieć kanalizacyjna

Wieś Otrębusy jest w pełni zwodociągowana. Pierwsza linia wodociągowa, do której podłączono 200 domów, została wybudowana 1977 r. Należy podkreślić, że Otrębusy jako jedno z trzech sołectw gminy Brwinów zostało zakwalifikowane do projektu „Czyste życie – kompleksowa gospodarka wodno-ściekowa na terenie Gminy Brwinów”, które polega na wybudowaniu ok. 119 km sieci kanalizacji sanitarnej w Brwinowie, w Otrębusach, Kaniach i Parzniewie oraz ok. 30 km sieci wodociągowej w Otrębusach, Kaniach i Parzniewie, dwóch pompowni sieciowych wody w Brwinowie i Otrębusach oraz rozbudowie Stacji Uzdatniania Wody w Brwinowie i Parzniewie, dofinansowanego z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

W ramach podpisanej umowy w Otrębusach zostało oddanych do użytku ponad 12 km sieci wodociągowej (12 872,1 m). Prace były realizowane w trzech etapach.

Tabela nr 3 - Wykaz ulic objętych siecią wodociągową w ramach projektu „Czyste życie”

Etap	Ulice	Długość wybudowanej sieci
1	Dunina, Dąbrowskiej, Helenowska, Kolberga, Komorowska, Owocowa, Polna, Sadowa, Spacerowa, Sygietyńskiego, Tęczowa, Toeplitza, Tulipanowa, Warszawska (działka nr 127/21 oraz 126/2), Wesoła, Zaciszna, Zielona	4 696,6 m
2	Borówki, Brzozowa, Bukowa, Czeremchy, dz. nr 414, dz. nr 442/17, Jeżynowa, Lipowa, Orzechowa, Piaseckiego, Poziomki, Przejazdowa, Różana, Świerkowa, Tarniny, Wrzosowa	5 575,4 m
3	Klonowiec, Łąkowa, Na Skraju, Projektowana, Pszczelińska, Torfowa, Warszawska, Wiejska, Zachodnia	2 600,1 m
RAZEM		12 872,1 m

Dodatkowo, w ramach projektu w celu regulacji ciśnienia w sieci wodociągowej w Otrębusach została wybudowana pompownia sieciowa wyposażona w zestaw pomp o wydajności 112m³/h i dwa zbiorniki wyrównawcze o łącznej pojemności 230m³.

Pompownia wody w Otrębusach

Drugą częścią projektu jest budowa sieci kanalizacyjnej w sołectwie Otrębusy. Została ona podzielona na cztery etapy, w ramach których do końca 2013 r. zostanie wybudowanych łącznie 22 400,5 m sieci kanalizacyjnej.

Tabela nr 4 - Wykaz ulic objętych siecią kanalizacyjną w ramach projektu „Czyste życie”

Etap	Ulice	Projektowana długość sieci
1	Akacyjowa, Baśniowa, Franciszkańska, Głowackiego, Kubusia Puchatka, Mickiewicza (od ul. Słowackiego do dz. nr 621/1), Ogrodowa, Piasta, Piękna, Pogodna, Poranna, Słowackiego, Słowiańska, Szopena, Wandy, Ziemowita	3 421,5 m
2	Bukowa, Czeremchy, Helenowska, Jeżynowa, Komorowska, Lipowa, Łąkowa, Łosia, Orzechowa, Poziomki, Projektowana, Przejazdowa, Pszczelińska (sięgacz), Różana, Sadowa (od ul. Warszawskiej do dz. nr 223), Świerkowa, Tulipanowa, Wiejska, Wrzosowa, Wspólna, Zamkowa	10 900 m
3	Borówki, Dąbrowskiej, Na Skraju, Owocowa, Polna, Sadowa (od ul. Polnej do ul. Dąbrowskiej), Tarniny, Tęczowa, Zaciszna, Zielona	4 511 m
4	Klonowiec, Stasiówek, Torfowa	3 568 m
RAZEM		22 400,50 m

12.4 Sieć gazowa

Prace nad uruchomieniem sieci gazowej w miejscowość Otrębusy rozpoczęły się już w 1982 r. Pierwsze domy zostały podłączone w latach 1986-1987. Obecnie wieś jest w pełni zgazyfikowana gazem zmiennym nisko- i średniociśnieniowym.

12.5 Źródła energii

Wielkość zainstalowanej mocy energetycznej w gminie pozwala na pełne pokrycie potrzeb mieszkańców oraz umożliwia zwiększenie jej poboru. Każde gospodarstwo w sołectwie Otrębusy ma dostęp do elektryczności.

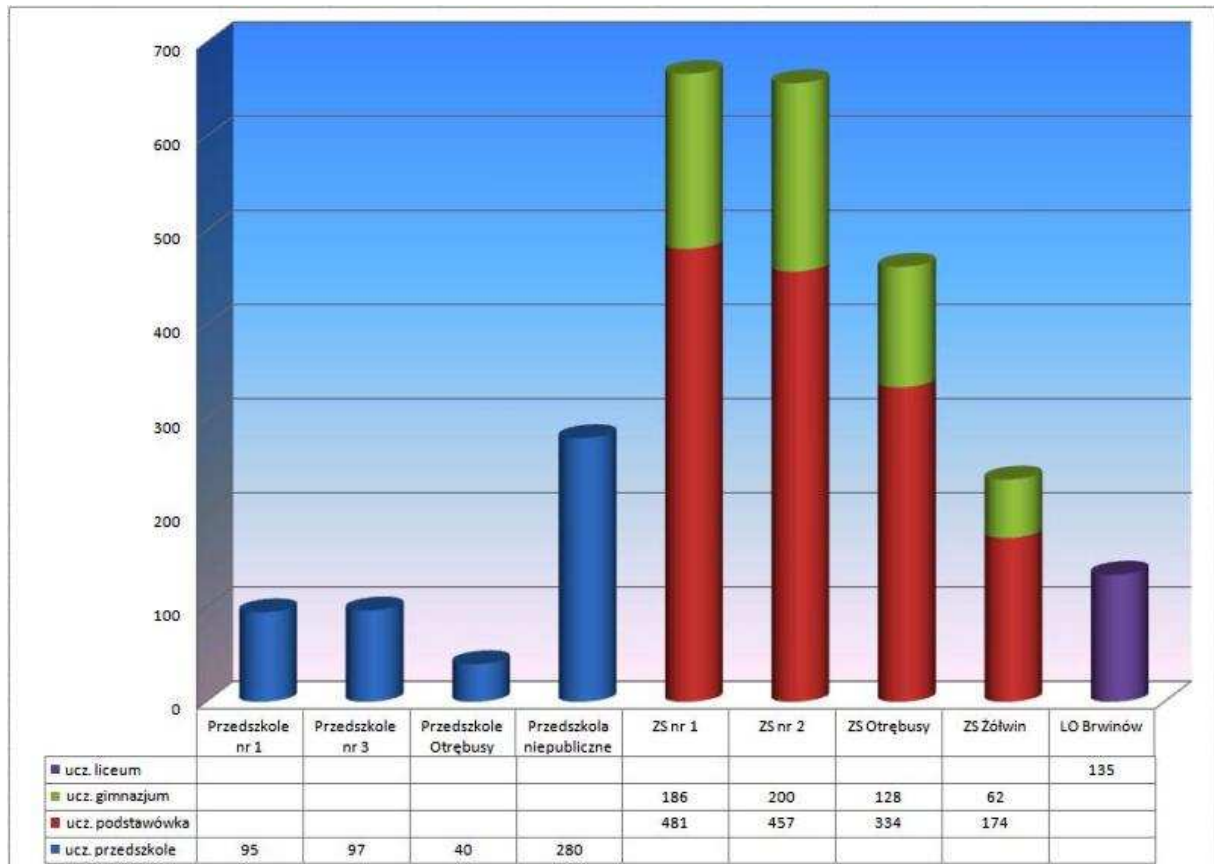
12.6 Oświata

Na terenie gminy Brwinów funkcjonują:

- 3 placówki przedszkolne publiczne;
- 12 placówek przedszkolnych niepublicznych;
- 4 szkoły podstawowe;
- 4 gimnazja;
- 1 liceum ogólnokształcące.

Dzieci i młodzież z miejscowości Otrębusy uczęszczają do szkoły podstawowej oraz gimnazjum w Zespole Szkół w Otrębusach. Z uwagi na ciągły napływ nowych mieszkańców z każdym rokiem zwiększa się liczba uczniów uczęszczających do Zespołu Szkół (do końca czerwca 2012 r. – 462 uczniów). Dlatego w najbliższym czasie konieczny i niezbędny jest remont szkoły oraz budowa osobnego budynku gimnazjum.

Wykres nr 6 - Liczba uczniów uczęszczających do placówek oświatowych w 2012 r.

13 Analiza zasobów sołectwa Otrębusy

Tabela nr 5 - Analiza znaczących zasobów w miejscowości Otrębusy

Rodzaj zasobu	Jest	Brak	Znaczenie			Opis zasobu
			małe	średnie	duże	
Walory krajobrazu						
Walory klimatu (mikroklimat, nasłonecznienie, itp.)	X				X	Otrębusy są położone daleko od dużych aglomeracji, co zwiększa ich atrakcyjność pod względem czystego i nieskażonego środowiska
Walory szaty roślinnej	X				X	w granicach administracyjnych Otrębus znajduje się duża ilość lasów mieszanych oraz bliskie sąsiedztwo rezerwatów
Cenne przyrodniczo obszary lub obiekty	X				X	na terenie Otrębus są wyodrębnione tereny leśne, tereny zieleni objęte formami ochrony przyrody oraz tereny zieleni urządzonej (parkowej)
Świat zwierzęcy	X		X			niewielka populacja zwierzyny łownej
Osobliwości przyrodnicze	X			X		występują pomniki przyrody wpisane do rejestru zabytków (w ilości 412 sztuk)
Wody powierzchniowe (cieki, rzeki, stawy)		X		X		brak
Podłoże, warunki hydrogeologiczne	X				X	w Otrębusach występują głównie ziemie piaszczyste V i VI klasy
Gleby, kopaliny		X		X		brak gleb przeznaczonych pod kopaliny
Drogi, dostępność komunikacyjna	X				X	dobra dostępność dróg i szlaków komunikacyjnych (DW nr 719 i 720, WKD)
Środowisko kulturowe						
Walory architektury wiejskiej	X			X		brak
Walory zagospodarowania przestrzennego	X				X	część miejscowości Otrębusy posiada plan zagospodarowania przestrzennego
Zabytki	X				X	na terenie Otrębus znajduje się wiele zabytków wpisanych do rejestru zabytków MWKZ oraz gminnej ewidencji zabytków
Zespoły artystyczne, ludowe	X				X	na terenie Otrębus znajduje się siedziba Państwowego Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”
Dziedzictwo religijne i historyczne						
Miejsca i osoby, przedmioty kultu	X			X		kościół parafialny i kapliczki przydrożne
Święta, odpusty, pielgrzymki	X				X	na terenie sołectwa znajduje się rzymsko-katolicka parafia N.M.P. Matki Kościoła

Plan odnowy miejscowości Otrębusy

Rodzaj zasobu	Jest	Brak	Znaczenie			Opis zasobu
			małe	średnie	duże	
Tradycje, obrzędy, gwara		X		X		brak
Legendy, podania i fakty historyczne	X				X	na terenie Otrębus znajdują się stanowiska archeologiczne z epoki brązu
Ważne postacie historyczne		X		X		Tadeusz Sygetyński Mira Zimińska-Sygetyńska Krzysztof Teodor Toeplitz Teodozjusz Teodor Butyniec
Obiekty, tereny, infrastruktura						
Działki pod zabudowę mieszkaniową	X				X	plan zagospodarowania przestrzennego części Otrębus pozwolił na wyłonienie terenów pod zabudowę mieszkaniową
Działki pod domy letniskowe	X				X	plan zagospodarowania przestrzennego części Otrębus pozwolił na wyłonienie terenów pod zabudowę letniskową
Działki pod zakłady usługowe i przemysł		X	x			plan zagospodarowania przestrzennego części Otrębus pozwolił na wyłonienie terenów pod zabudowę nieruchomości niewielkich zakładów usługowych i przemysłowych.
Pustostany mieszkaniowe, magazynowe, przemysłowe		X	X			brak takich zabudowań
Tradycyjne obiekty gospodarskie wsi (kuźnie, młyny)		X		X		na terenie Otrębus znajduje się spichlerz z XIX w. oraz stajnia i wozownia z początku XX w.
Place i miejsca publicznych spotkań	X				X	Zespół Szkół w Otrębusach, świetlica, przedszkole, biblioteka, Matecznik Mazowsze
Tereny dla funkcji rekreacyjno-turystycznej	X				X	Bliskość rozległych lasów i ich szlaki sprzyjają funkcji rekreacyjno – sportowej
Miejsca sportu i rekreacji	x			x		Boisko przy zespole szkół, polana "Zosin"
Szlaki turystyczne i ścieżki dydaktyczne	x			x		ścieżka edukacyjno-przyrodnicza zorganizowana przez Nadleśnictwo Chojnów i Gminę Brwinów w rejonie polany "Zosin"
Zaopatrzenie wsi w wodę	X				X	wieś Otrębusy jest zwodociągowana
Skanalizowanie wsi		X			X	do końca 2013 r. wieś będzie skanalizowana
Zgazyfikowanie wsi	X				X	wieś Otrębusy jest w pełni zgazyfikowana
Gospodarka i rolnictwo						
Miejsca pracy		X		X		brak dużych zakładów, duże nasycenie średniej i małej działalności gospodarczej
Specyficzne produkty (hodowlane, uprawne)		X		X		brak
Znane firmy produkcyjne i zakłady usługowe		X		X		Restauracja Elita, Jasminium, Amigo, Pałacyk Otrębusy, A.K. Piekarnia, Vita-Med, Teoterm,

Plan odnowy miejscowości Otrębusy

Rodzaj zasobu	Jest	Brak	Znaczenie			Opis zasobu
			małe	średnie	duże	
						Auto-Centrum Tułowiecki, Next-Point Sp. z o.o.
Możliwe do wykorzystania odpady poprodukcyjne		X		X		brak
Przetwórstwo rolno-spożywcze		X		X		brak
Grupy producenckie i organizacje rolnicze		X		X		brak
Rzemiosło artystyczne	X			X		brak
Inne	X				X	we wsi funkcjonują sklepy spożywczo-przemysłowe, małe zakłady rzemieślnicze, wytwórcze, przedsiębiorstwa handlowe.
Sąsiedztwo i osoby przyjezdne						
Korzystne, atrakcyjne sąsiedztwo (miasta, arterie)	X				X	Bliskość "miasta-ogrodu" Podkowa Leśna, Lasu Młochowskiego, Nadarzyna i Pruszkowa oraz szlaku historycznego kolejki WKD
Ruch tranzytowy		X			X	Duży ruch tranzytowy ze względu na przebieg dwóch dróg wojewódzkich DW nr 719 i OW nr 720
Przyjezdni stali i sezonowi	X				X	w sezonie wiosenno-jesiennym duże natężenie osób przyjezdnych
Instytucje						
Placówki opieki społecznej	X			X		świetlice Socjoterapeutyczne GOK i ŚOPS
Szkoły	X				X	na terenie Otrębus znajduje się szkoła podstawowa i gimnazjum oraz przedszkole
Świetlica wiejska	X				X	na terenie Otrębus znajduje się świetlica wiejska, która obecnie jest filią GOK i współpracuje ze Świetlicą Socjalterapeutyczną ŚOPS
Muzea	X				X	Muzeum Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Mazowsze” Muzeum Polskiej Sztuki Ludowej Muzeum Motoryzacji i Techniki
Ludzie i organizacje społeczne oraz kapitał społeczny						
Ochotnicza Straż Pożarna		X		X		brak
Kluby sportowe	X			X		Uczniowski Klub Sportowy Otrębusy, Stowarzyszenie Sportowe "K.O.Wal-Boxing", Parafialny Klub Sportowy "Santo Subito"
Koła zainteresowań, Stowarzyszenia	X			X		Ekon - Stowarzyszenie Niepełnosprawni dla Środowiska, Stowarzyszenie Mieszkańców "Osiedle Otrębusy", Stowarzyszenie Motocyklistów Boruta, Europejskie Stowarzyszenie Promocji Kultury Regionalnej "Matecznik Mazowsze"

14 Analiza SWOT miejscowości Otrębusy

Kierując się zasadami przyjętymi do kreowania strategii w otoczeniu biznesowym lub samorządowym oraz w celu podjęcia prawidłowych decyzji dotyczących kierunku rozwoju miejscowości Otrębusy posłużono się jednym z najpopularniejszych technik analitycznych do planowania strategicznego – analizą SWOT. Wybór takiego narzędzia pozwolił na przeprowadzenie inwentaryzacji zasobów, a także ustalenie słabych i mocnych stron miejscowości, jej najbliższego otoczenia społeczno – gospodarczego, infrastrukturalnego i przyrodniczego, które przekłada się bezpośrednio na szanse lub zagrożenia rozwoju wsi w okresie perspektywicznym.

Tabela nr 6 – Analiza SWOT dla miejscowości Otrębusy

Czynniki wewnętrzne	
<p>MOCNE STRONY</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dobre położenie i bliskość aglomeracji miejskich Brwinowa, Pruszkowa i Podkowy Leśnej 2. Duża ilość podmiotów gospodarczych i potencjał gospodarczy lokalnych przedsiębiorców 3. Korzystny układ komunikacyjny oraz sieć dróg dojazdowych 4. Atrakcyjne tereny pod budowę mieszkaniową i inwestycyjną 5. Brak zakładów produkcyjnych zanieczyszczających środowisko 6. Pozytywny wizerunek sołectwa Otrębusy w gminie i regionie 7. Tereny służące rekreacji turystycznej 8. Dobrze rozwinięta struktura techniczna wsi, tj.: telefoniczna, wodociągowa, gazociągowa oraz rozbudowana obecnie sieć kanalizacji sanitarnej 9. Położenie w rejonie atrakcyjnych miejscowości turystyczno-rekreacyjnych: Podkowy Leśnej, Pruszkowa, Nadarzyna i Warszawy 10. Plan zagospodarowania przestrzennego dla części terenu 11. Aktywna społeczność lokalna 12. Walory krajobrazowo-turystyczne 13. Muzea 	<p>SŁABE STRONY</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zły stan budynku szkoły 2. Wymagający remontu i rewitalizacji budynek Pałacu Toeplitza (stanowiącego budynek użyteczności publicznej zajmowanego przez Bibliotekę Publiczną ośrodek zdrowia i pocztę) wraz z założeniem parkowym i infrastrukturą towarzyszącą 3. Duża ilość nieutwardzonych dróg gminnych 4. Niewystarczająca ilość infrastruktury rekreacyjnej - brak ścieżek rowerowych i wytyczonych szlaków turystycznych 5. Niewystarczający poziom oświetlenia ulic 6. Wymagający remontu i modernizacji plac zabaw przy świetlicy GOK 7. Słaba świadomość mieszkańców w aspekcie ochrony środowiska (wypalanie śmieci, zaśmiecanie lasów, niewystarczający poziom segregacji odpadów)

Czynniki zewnętrzne	
<p>SZANSE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Możliwość uzyskania środków na rozwój wsi z funduszy zewnętrznych 2. Wspieranie przez samorząd gminny inicjatyw podejmowanych przez mieszkańców wsi Otrębusy 3. Osiedlanie się mieszkańców dużych aglomeracji na terenie Otrębus 4. Powstanie regionalnych oraz ponadregionalnych szlaków turystycznych 5. Wzrost poziomu wykształcenia 6. Współpraca z sąsiednimi sołectwami i gminami (np. przy projektowaniu i budowie wspólnych ścieżek rowerowych w ramach inicjatywy 9 gmin zachodniego Mazowsza) 7. Moda na budowanie domków letniskowych/sezonowych z dala od dużych aglomeracji 8. Rosnący popyt na usługi turystyczne 9. Upowszechnienie wśród nowych mieszkańców Otrębus, że wskazanie przez nich miejsca zamieszkania w gminie Brwinów powoduje zwiększenie budżetu z tytułu udziału gminy w podatku dochodowym 	<p>ZAGROŻENIA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Niska podaż funduszy pomocowych w stosunku do potrzeb 2. Brak stabilności w polityce wspierania obszarów wiejskich 3. Konkurencyjność innych jednostek samorządowych w ubieganiu się o środki pomocowe 4. Słaba świadomość mieszkańców w aspekcie ochrony środowiska (wypalanie śmieci, zaśmiecanie lasów, mały % w segregacji odpadów) 5. Możliwa zmiana trendu na niekorzystny w zapotrzebowanie na usługi turystyczne oparte o zasoby przyrodnicze

15 Plan działań

Zapisy zawarte w Planie odnowy miejscowości Otrębusy spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w strategii rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Brwinów na lata 2005-2013. Cele i zadania określone w ww. planie są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Dla potrzeb Gminy Brwinów opracowano dokumenty strategiczne określające cele rozwojowe, a następnie zadania, jakie powinno się zrealizować w ciągu najbliższych lat, aby poprawić sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości wchodzącej w skład całej gminy. W celu utworzenia zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywicznym na terenie wsi Otrębusy posłużono się przede wszystkim sugestiami Mieszkańców a także wynikami analizy SWOT, dzięki której uzyskano zadania priorytetowe, jakie należy zrealizować w najbliższym czasie.

Należą do nich:

- rozbudowa i remont Zespołu Szkół w Otrębusach,
- budowa przedszkola,
- remont i rewitalizacja Pałacu Toeplitza wraz z założeniem parkowym i infrastrukturą towarzyszącą,
- remont i budowa infrastruktury drogowej,
- budowa i remont chodników,
- budowa ścieżek rowerowych,
- budowa kanalizacji sanitarnej poza projektem "Czyste życie"
- budowa sieci wodociągowej poza projektem "Czyste życie".

16 Opis zadań do realizacji oraz ich uzasadnienie

1. Rozbudowa i remont Zespołu Szkół w Otrębusach

Zadanie obejmuje remont istniejącego budynku Zespołu Szkół wraz z budową budynku gimnazjum.

Uzasadnienie:

Wzrost liczby mieszkańców powoduje coroczny przyrost dzieci uczęszczających do szkoły, co wiąże się z przepełnieniem szkoły pracującej w trybie dwuzmianowym. Bez rozbudowy, szkoła będzie musiała przejść w cykl trzymianowy.

2. Budowa przedszkola

Zadanie obejmuje budowę 4-oddziałowego przedszkola w sąsiedztwie Zespołu Szkół.

Uzasadnienie:

Obecnie w Otrębusach istnieje deficyt miejsc dla dzieci w wielu przedszkolnym, który się nasili po wejściu w życie przepisów dot. reformy systemu oświaty i wprowadzeniu obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego dla dzieci pięcioletnich.

3. Remont i rewitalizacja Pałacu Toeplitza wraz z założeniem parkowym i infrastrukturą towarzyszącą

Zadanie obejmuje remont i rewitalizację budynku Pałacu Toeplitza (wymiana stolarki drzwiowej i okiennej, wymiana rynien, remont barier balkonowych i tarasowych, remont elewacji, modernizacja ogrzewania, remont schodów, zapewnienie dostępu dla osób niepełnosprawnych itp.) wraz z założeniem parkowym (drzewostan, zieleńce, alejki parkowe i staw) i infrastrukturą towarzyszącą (ogrodzenie, plac zabaw, drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne przed budynkiem, miejsca postojowe itp.), stanowiącego własność komunalną Gminy Brwinów.

Uzasadnienie:

W zabytkowym Pałacu Toeplitza znajdują się instytucje użyteczności publicznej: biblioteka, ośrodek zdrowia i poczta. Stanowi on swoisty ośrodek kultury i centrum

usługowego Otrębus. Budynek wraz z założeniem parkowym i infrastrukturą towarzyszącą wymaga remontu i rewitalizacji, które pozwoliłyby mieszkańcom na lepsze i wygodniejsze korzystanie z budynku.

4. Remont i budowa infrastruktury drogowej

Zadanie inwestycyjne dotyczy budowy nowych i remontu starych dróg w sołectwie.

Uzasadnienie:

W sołectwie Otrębusy większość dróg jest utwardzona, z których znaczna część wymaga remontu. Jednakże, wskutek urbanizacji nowych terenów w miejscowości wytyczane są nowe drogi lub zwiększa się ruch pojazdów na drogach gruntowych, przy których nie było żadnych zabudowań lub było ich niewiele. Drogi te wymagają znacznych nakładów finansowych związanych z koniecznością ich utwardzenia.

5. Budowa i remont chodników

Inwestycja obejmuje remont istniejących chodników oraz budowę nowych odcinków.

Uzasadnienie:

W związku z szybką urbanizacją Otrębus oraz rosnącym poziomem ruchu tranzytowego drogami wojewódzkimi w Otrębusach występuje konieczność budowy dodatkowych odcinków chodników i/lub utwardzonych poboczy wzdłuż dróg tranzytowych lub stanowiących wygodne drogi objazdowe (np. wzdłuż DW nr 719, przy ul. Przejazdowej, ul. Piaseckiego, ul. Malinowej i ul. Poziomki, itp.). Brak chodników oraz bezpiecznych poboczy stanowi duże zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców. Ponadto, budowa ciągów dla pieszych przyczyni się również do poprawy estetyki przestrzennej miejscowości.

6. Budowa ścieżek rowerowych

Zadanie dotyczy wybudowania około 10 km ścieżek rowerowych.

Uzasadnienie:

Na terenie wsi Otrębusy oraz w okolicy jest wiele terenów sprzyjających turystyce rowerowej oraz innym formom rekreacji. Nieodzownym elementem takich ścieżek jest zbudowanie przy nich punktów edukacyjnych z tablicami informacyjnymi. Dostępność sieci ścieżek rowerowych zwiększy atrakcyjność wsi, a tym samym zwiększy się turystyka rowerowa w tym regionie.

7. Budowa kanalizacji sanitarnej

Zadanie dotyczy rozbudowy systemu kanalizacji sanitarnej w ulicach i na terenach pominiętych w projekcie "Czyste życie".

Uzasadnienie:

W kilkunastu ulicach należy zaprojektować i wybudować kanalizację sanitarną w związku z pominięciem ich we wniosku i dokumentacji projektu "Czyste życie".

Ponadto, w związku z urbanizowaniem kolejnych terenów miejscowości należy przewidzieć rozbudowę systemu kanalizacji sanitarnej do nowych osiedli.

8. Budowa sieci wodociągowej

Zadanie dotyczy rozbudowy sieci wodociągowej w ulicach i na terenach pominiętych w projekcie "Czyste życie".

Uzasadnienie:

W kilkunastu ulicach należy zaprojektować i wybudować sieć wodociągową w związku z pominięciem ich we wniosku i dokumentacji projektu "Czyste życie". Ponadto, w związku z urbanizowaniem kolejnych terenów miejscowości należy przewidzieć rozbudowę sieci wodociągowej do nowych osiedli.

9. Modernizacja placów zabaw

Zadanie dotyczy modernizacji i rozbudowy placów zabaw przy świetlicy Gminnego Ośrodka Kultury przy ul. Krótkiej oraz w sąsiedztwie Pałacu Toeplitza.

Uzasadnienie:

Istniejące place zabaw wymagają modernizacji (remont i wymiana zabawek) oraz rozbudowy.

10. Dobudowa obwodów oświetlenia ulicznego

Zadanie dotyczy dobudowy dodatkowych obwodów oświetlenia ulicznego.

Uzasadnienie:

W kilkunastu ulicach należy zaprojektować i wybudować dodatkowe lampy oświetlenia ulicznego. Ponadto, w związku z urbanizowaniem kolejnych terenów miejscowości należy przewidzieć rozbudowę sieci oświetleniowej do nowych osiedli.

11. Budowa Gminnego Systemu Informacji w Otrębusach

Zadanie dotyczy budowy infrastruktury Gminnego Systemu Informacji w Otrębusach, w szczególności elementów oznakowania szlaków turystycznych, ścieżek edukacyjno-przyrodniczych, ścieżek spacerowych, tablic informacyjnych oraz tabliczek z nazwami ulic.

Uzasadnienie:

Ze względu na wygodę i ułatwienie poruszania się po Otrębusach zarówno mieszkańców, ale również osób przyjezdnych i turystów wymagane jest wdrożenie Gminnego Systemu Informacji, który jednocześnie uwypukliłby walory turystyczne miejscowości. Dlatego też, konieczne są działania polegające na oznakowaniu szlaków turystycznych, ścieżek edukacyjno-przyrodniczych i ścieżek spacerowych a także montaż tablic informacyjnych w rejonie obiektów zabytkowych czy cennych turystycznie, tablic z planem Otrębus i Gminy Brwinów oraz tabliczek z nazwami ulic.

17 Szacunkowy koszt planowanych przedsięwzięć

Plan odnowy miejscowości Otrębusy obejmuje planowane zadania inwestycyjne.

Źródłami finansowania Planu odnowy miejscowości Otrębusy będą:

- ✓ Środki w ramach programów operacyjnych przewidzianych w latach 2012-2021;
- ✓ Środki własne gminy Brwinów;
- ✓ Inne zewnętrzne źródła finansowania

Tabela nr 7 – Szacunkowy koszt planowanych działań

L.p.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt realizacji zadania [PLN]
1.	Budowa budynku gimnazjum przy Zespole Szkół w Otrębusach - etap I	12 000 000,00
2.	Budowa sali gimnastycznej przy budynku gimnazjum - etap II	8 000 000,00
3.	Remont istniejącego budynku Zespołu Szkół w Otrębusach	2 000 000,00
4.	Budowa przedszkola przy Zespole Szkół w Otrębusach (I etap budowa przedszkola, II etap: wyposażenie przedszkola)	9 000 000,00
5.	Remont i rewitalizacja pałacu Toeplitza	4 000 000,00
6.	Rewitalizacja założenia parkowego pałacu Toeplitza	2 000 000,00
7.	Budowa ciągów pieszo-jezdných przed budynkiem Pałacu Toeplitza	610 000,00
8.	Remont i budowa infrastruktury drogowej	30 000 000,00
9.	Przebudowa ul. Przejazdowej w zakresie wykonania chodnika	400 000,00
10.	Budowa i remont chodników	4 000 000,00
11.	Budowa ścieżek rowerowych	4 000 000,00
12.	Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicach nieuwzględnionych w projekcie "Czyste życie"	3 000 000,00
13.	Budowa wodociągów w ulicach nieuwzględnionych w projekcie "Czyste życie"	1 500 000,00
14.	Modernizacja placów zabaw	500 000,00
15.	Dobudowa dodatkowych obwodów oświetlenia ulicznego	1 000 000,00
16.	Budowa Gminnego Systemu Informacji	2 000 000,00

18 System wdrażania i monitoringu

Wdrażanie Planu odnowy miejscowości Otrębusy rozpocznie się poprzez wprowadzenie go w życie uchwałą Rady Miejskiej w Brwinowie. Realizację Planu powierza się: Burmistrzowi Gminy Brwinów, Sołtysowi wsi Otrębusy oraz Radzie Sołectkiej sołectwa Otrębusy.

Monitorowanie każdego działania będzie polegało na systematycznym zbieraniu, zestawianiu i ocenie informacji rzeczowych i finansowych. W monitoringu biorą udział wszystkie podmioty oraz komórki organizacyjne Urzędu Gminy Brwinów zaangażowane we wdrażanie Planu Odnowy. Monitorowanie odbywać się będzie w formie bezpośredniej, polegającej na dokonywaniu wizji lokalnych i sprawdzaniu rzeczywistego stanu realizacji działań oraz pośredniej – sprawozdawczej polegającej na analizowaniu materiałów, statystyk itp.

19 Podsumowanie

Opracowany Plan odnowy zakłada realizację kilku zadań na terenie miejscowości Otrębusy, co przyczyni się do pobudzania aktywności środowiska lokalnego oraz stymulowania współpracy na rzecz rozwoju i promocji wartości związanych z miejscowością i jej społecznością.

Założone w Planie cele przewidują wzrost znaczenia wsi Otrębusy, jako lokalnego ośrodka kultury i rekreacji.

Realizacja Planu odnowy miejscowości Otrębusy ma służyć integracji społeczności lokalnej, większemu zaangażowaniu w sprawy wsi, zagospodarowaniu wolnego czasu dzieci i młodzieży oraz poprawieniu bezpieczeństwa na terenie wsi.

20 Spis rysunków, wykresów, tabel

20.1 Spis rysunków

Rysunek nr 1 – Mapa gminy Brwinów

Rysunek nr 2 – Mapa gminy Brwinów z podziałem na sołectwa

Rysunek nr 3 – Mapa z XVIII wieku

20.2 Spis wykresów

Wykres nr 1 – Udział procentowy miasta i sołectw w ludności gminy Brwinów

Wykres nr 2 – Liczba mieszkańców w poszczególnych sołectwach

Wykres nr 3 – Ludność w sołectwach ogółem według struktury wiekowej

Wykres nr 4 – Przyrost działalności gospodarczej prowadzonej w gminie

Wykres nr 5 – Ilość podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sołectwach

Wykres nr 6 – Liczba uczniów uczęszczających do placówek oświatowych w 2012 r.

20.3 Spis tabel

Tabela nr 1 – Ilość podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sołectwach według rodzaju

Tabela nr 2 – Ilość podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sołectwach

Tabela nr 3 – Wykaz ulic objętych siecią wodociągową w ramach projektu „Czyste życie”

Tabela nr 4 – Wykaz ulic objętych siecią kanalizacyjną w ramach projektu „Czyste życie”

Tabela nr 5 – Analiza znaczących zasobów w miejscowości Otrębusy

Tabela nr 6 – Analiza SWOT dla miejscowości Otrębusy

Tabela nr 7 – Szacunkowy koszt planowanych działań

21 Bibliografia

1. BIP Gminy Brwinów, „Statut gminy Brwinów”, 2010
2. Główny Urząd Statystyczny, „Vademecum Samorządowca”, 2011
3. Bronisław Chlebowski, Władysław Walewski, „Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich”, Warszawa 1886
4. PKP Warszawska Kolej Dojazdowa Sp. z o.o., Publikacja promocyjna
5. Strona internetowa www.pl.wikipedia.org
6. Marian Pokropek, „O najdawniejszej historii Otrębusy”
7. Tadeusz Jakubowski, „Kronika Otrębusy” 1976-1977
8. Dorota Słowińska, „Pradzieje Brwinowa i jego okolic”, GOK Brwinów
9. Karty gminnej ewidencji zabytków uzyskane z Urzędu Gminy Brwinów
10. Strona internetowa www.mazowsze.waw.pl
11. Matecznik Mazowsze – Centrum Folklorystyczne, Publikacja promocyjna
12. Marian Pokropek, "Historia muzeum opisana na potrzeby dokumentu Plan Odnowy Miejscowości Otrębusy", Otrębusy 2012
13. Strona internetowa www.muzeum-motoryzacji.com.pl
14. Strona internetowa www.otrebusy.edu.pl
15. Strona internetowa www.parafia-otrebusy.mkw.pl
16. T. Szyburska, Pałacyk Toeplitzów - dokumentacja historyczna, Brwinów 1985, s. 7
17. Tadeusz Stachowicz, Pałacyk Toeplitzów, kserokopia grafiki, 1994 r.
18. Sprawozdanie z działalności Gromadzkiej Biblioteki Publicznej za rok 1958. Druk-K-2-b
19. Sprawozdanie roczne, jednostkowe z działalności biblioteki, za rok 1972. Druk K-b-1
20. Grażyna Nowocień, „Monografia Biblioteki Publicznej w Otrębusach za lata 1957-2000”, Warszawa 2001 r.
21. Informacje pozyskane od Urzędu Gminy Brwinów